

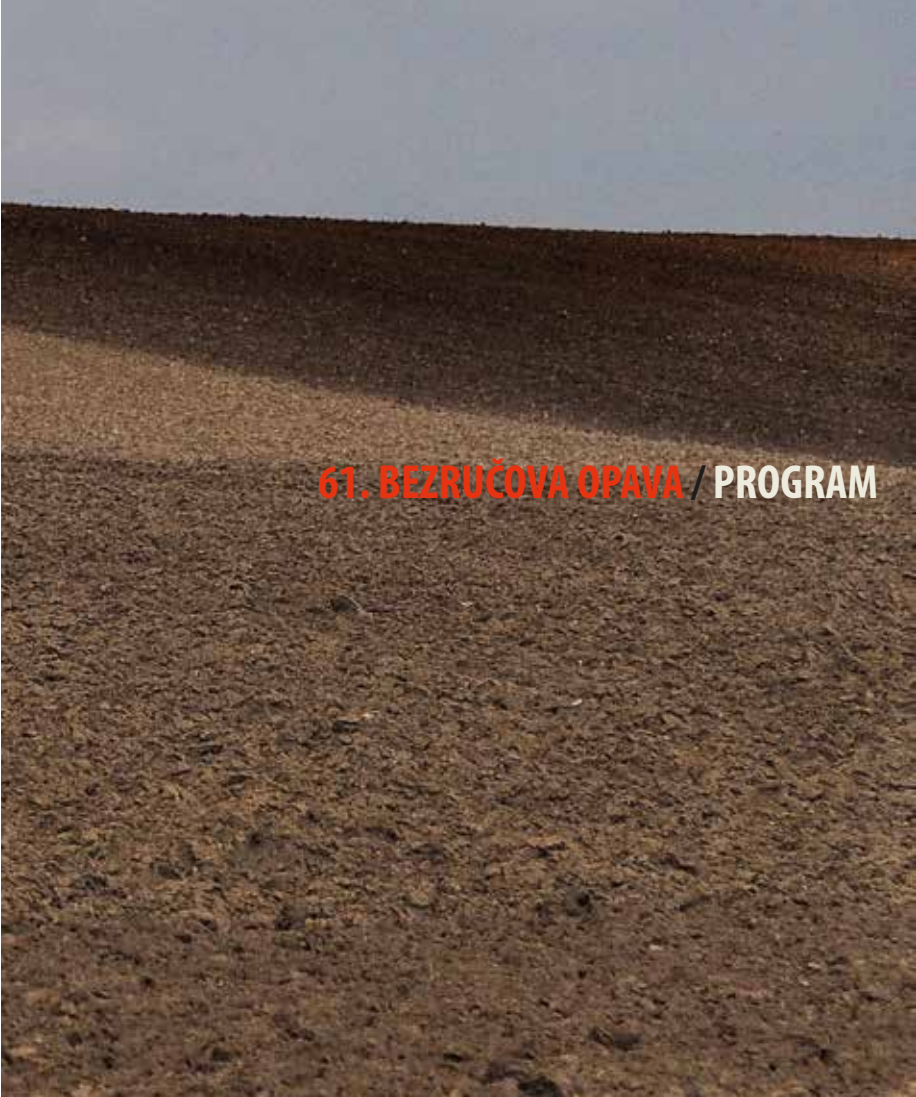
61. Bezručova Opava

festival všech podob umění

září – říjen
2018

The background of the poster is a high-angle photograph of a field with distinct, curved rows of different colored soil or sand, ranging from dark brown to light grey, orange, and blue. In the lower foreground, the dark silhouettes of two violinists are shown from behind, playing their instruments. The overall composition suggests a connection between nature, art, and music.

Československé
kulturní inspirace

61. BEZRUČOVA OPAVA / PROGRAM

do 11. 9. Knihovna Petra Bezruče	LÍSTEK DO PAMÁTNÍKU ANEB NOSTALGIE PRVNÍ REPUBLIKY výstava členek Dámského výtvarného klubu a žáků ZUŠ Vladislava Vančury z Háje ve Slezsku
Neděle 2. 9. Klub Art	18:00 SVĚT NARUBY (TAKZVANÝ RÁJ) – divadelní představení z poezie Věry Weislitzové, manželky spisovatele Arnošta Lustiga, které je zároveň obrazem jejího osobního příběhu poznamenaného holocaustem
Neděle 2. 9. Klub Art	19:15 ARNOŠT LUSTIG VE VZPOMÍNKÁCH povídání se synem Pepi Lustigem
Pondělí 3. 9. Dolní náměstí	PODZIMNÍ KAŠPAŘENÍ – ZAHÁJENÍ DIVADELNÍ SEZÓNY LOUTKOVÉHO DIVADLA OPAVA 15:00–17:00 POHÁDKOVÝ SVĚT – výtvarné dílny pro děti 16:30–17:15 PYŠNÁ PRINCEZNA – divadelní představení pro děti – DDS Štěkátko
Pondělí 3. 9. Dolní náměstí	18:00–19:30 AZYL – country kapela 16:30–17:15 ANIČKA MALÍŘKA – divadelní představení pro děti – DS Rarášci
Úterý 4. 9. Dolní náměstí	18:00–19:30 KONCERT PRO RADOST II. – mladí opavští a ratibořští zpěváci a jejich koncert písní evropských autorů a interpretů
Úterý 4. 9. Galerie Obecního domu	17:00 X – INSPIRACÍ půlstoletí opavské výtvarné skupiny X, vernisáž
Úterý 4. 9. Památník Petra Bezruče	18:00 JANA BEŇOVÁ / MICHAL HVORECKÝ autorské čtení a beseda s oceňovanými slovenskými literáty

Středa 5. 9. Start: Olomoucká Cíl: Horní nám.	18:00 OPAVSKÁ MÍLE běh městem Opavou na trati dlouhé 1 609 metrů
Čtvrtek 6. 9. Horní náměstí	17:00 OPAVA PRVOREPUBLIKOVÁ vernisaž exteriérové výstavy s prezidentem Masarykem
Čtvrtek 6. 9. Dolní náměstí	16:30–17:15 PTÁK OHNIVÁK A LIŠKA RYŠKA divadelní představení pro děti – DS OPAL 18:00–19:30 MLODZIEŻOWA ORKIESTRA RCK Racibórz ratibořský mládežnický dechový orchestr
Čtvrtek 6. 9. Kostel sv. Václava a Dům umění	18:00 SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU vernisaž výstav DAROVÁNÍ... ZEMĚ výstava site-specific instalací s participativním charakterem slovenského výtvarníka Miroslava Brooše POŘÁD SPOLU – OSTRAVA VS. KOŠICE intenzivní vizuální battle, TS Puls kulturní programy PŘEDÁNÍ CENY PETRA BEZRUČE
Pátek 7. 9. ZUŠ Solná	17:00 NADÁNÍ JE TOUHA: FRIEDL DICKER-BRANDEIS A VÝTVARNÝ VZDĚLÁVACÍ EXPERIMENT vernisaž výstavy
Pátek 7. 9. Kostel sv. Václava	20:00 SVATÝ VÁCLAV koncert Janáčkovy filharmonie Ostrava s projekcí prvního československého velkořetivého filmu Svatý Václav z roku 1929

Pátek 7. 9. Dolní náměstí	CHODNÍČKY K DOMOVU mezinárodní folklórní festival 15:30–16:00 festivalový průvod Ostrožnou ulicí na Dolní náměstí 16:00–18:30 I. festivalový program 18.30–19.45 Trenčan koncert slovenského folklórního souboru z Trenčína
Sobota 8. 9. Dolní náměstí (II.) zahradu Střediska volného času, (III.)	CHODNÍČKY K DOMOVU mezinárodní folklórní festival 09:30–11:30 II. festivalový program 15:00–18:00 III. festivalový program včetně malého jarmarku lidových řemesel
Pátek, sobota 7. – 8. 9. Slezská univerzita, Hauerova 4	WORKSHOP BOBA CHILCOTTA s dětskými pěveckými sbory Carmina (Rychnov nad Kněžnou), Motýli (Šumperk), Domino (Opava)
Sobota, neděle 8. – 9. 9. Srub P. Bezruče, Ostravice	9:00 – 17:00 KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY NA SRUBU PETRA BEZRUČE
Neděle 9. 9. Loutkové divadlo	10:00, 16:00 O SNĚHURCE loutkové představení pro děti, Malé divadélko Praha – Rostislav a Anna Novákovi
Neděle 9. 9. Kostel sv. Václava	11:00 CAN YOU HEAR ME? koncert dětských pěveckých sborů Domino (Opava), Motýli (Šumperk), Carmina (Rychnov nad Kněžnou) pod taktovkou Boba Chilcotta

Pondělí 10. 9. Kino Orion Hradec n. Moraví	18:15 RICHARD KONKOLSKI projekce filmových dokumentů a beseda s naším nejslavnějším mořeplavcem
Úterý 11. 9. Knihovna Petra. Bezruče	18:00 SATURNIN SE VRACÍ literární podvečer s Miroslavem Mackem
Středa 12. 9. Klub ART	16:30 CZEXIT – BREXIT? BÝT, ČI NEBÝT SOUČÁSTÍ EVROPSKÉ UNIE? přednáška lektorů Univerzity Palackého v Olomouci
Středa 12. 9. Knihovna Petra Bezruče	18:00 VISION 100 / 1918...2018 – vernisáž výstavy nové plakáty ke 100. výročí vzniku Československa z dílen známých českých a slovenských grafických designérů 19:00 BLUESONETY – koncert a křest autorského CD, HRADEC NAD MORAVICÍ INTERVAL {NULA AŽ NEKONEČNO} – křest knihy
Čtvrtek 13. 9. Dolní náměstí	19:00 PLOŠTÍN PUNK (Liptovský Mikuláš) koncert slovenské kapely
Pátek 14. 9. Městský hřbitov	15:00 VZPOMÍNKA NA PETRA BEZRUČE
Pátek 14. 9. Památník Petra Bezruče	16:30 „ PETR BEZRUČ - BARD PRVÝ, CO PROMLUVIL “ křest sborníku z literárněvědné konference a koncert vokální skupiny Vokalamita
Pátek 14. 9. Lidový dům	19:00 POCTA KARLU HAŠLEROVI nejslavnější hospodské kuplety, popěvky a písně devatenáctého a první poloviny dvacátého století v podání kapely Patrola Šlapeto

Sobota 15. 9. Rybí trh	14:00 ZAŽÍT MĚSTO JINAK! OPAVA MĚSTO SNŮ sousedské slavnosti ve veřejném prostoru
Sobota 15. 9. Slezské divadlo	19:00 JÁÁÁNOŠÍÍK PO TRISTO ROKOCH alebo ako legendu uchopili do svojich rúk Radošinské naivné divadlo a Slovenský ľudový umelecký kolektív
Neděle 16. 9. Loutkové divadlo	10:00, 16:00 VÝLET NA ŘÍP akční loutková jízda ranými českými dějinami Loutky bez hranic Praha
Neděle 16. 9. Knihovna Petra Bezruče	16:00 KONCERT ČESKO–SLOVENSKÉHO – SLOVENSKO–ČESKÉHO PŘÁTELSTVÍ – Sursum Corda dirigent Tomáš Vrškovský (Rosina, SR), Opavský chlapecký sbor při ZŠ Vrchní, CZŠ sv. Ludmily, Jaktář, Pěvecký sbor Stěbořice, Opavský chrámový sbor dirigent Karel Kostera (ČR)
Pondělí 17. 9. Kino Orion Hradec n. Moraví	18:15 AŤ ŽIJE REPUBLIKA film Karla Kachyni filmová projekce s hosty kameramanem Jaromírem Šofrem představitelem hlavní role Zdeňkem Lstibůrkem a premiéra filmu KONEC FILMOVÝCH LABORATOŘÍ V ČECHÁCH
Úterý 18. 9. Slezské divadlo	19:00 IVA BITTOVÁ & MUCHA QUARTET & ORCHESTR SLEZSKÉHO DIVADLA dirigent Marek Šedivý

Středa 19. 9. Obecní dům, Sál purkmistrů	9:00 STUŽKONOSKA MODRÁ recitační soutěž
Středa 19. 9. Památník Petra Bezruče	18:00 STUŽKONOSKA MODRÁ vyhlášení vítězů recitační soutěže
Středa 19. 9. Kupé	20:00 IVA BITTOVÁ V KUPÉ setkání s osobností
Čtvrtek 20. 9. Kostel sv. Václava	18:00 ZASVĚCENO KRÁSE: ATELIÉR ALFONSE MUCHY/ LONGITAL – koncert
Pátek 21. 9. KD Na Rybníčku	19:00 PAVOL HAMMEL TRIO koncert legendy československého bigbeatu
Sobota 22. 9. Planetárium Ostrava	17:00 BÁSNICKÝ MARATÓN 2018 intenzivní konfrontace se současnou poezií a jejími představiteli
Sobota 22. 9. Klub Art	20:00 JAROSLAV HAŠEK A BOHUMIL HRABAL ANEB ŠVEJK VERSUS PEPIN vyprávění vnuka Jaroslava Haška Richarda a publicisty Tomáše Mazala s doprovodem harmonikáře Pepči Ččila a filmovými dokumenty
Neděle 23. 9. Loutkové divadlo	10:00, 16:00 ŠKAREDÉ KÁČÁTKO na motivy pohádky H. Ch. Andersena hraje Bábkové divadlo Žilina
Neděle 23. 9. Slezské divadlo	19:00 290 KILOMETRŮ (Z OPAVY DO VÍDNĚ) světová premiéra nové hry Tomáše Vůjtky

- Pondělí 24. 9.
KD Na Rybníčku
- 19:00 **JIŘÍ SUCHÝ, JITKA MOLAVCOVÁ
A ORCHESTR DIVADLA SEMAFOR**
koncertní pozvánka do zlaté éry Semaforu
- Úterý 25. 9.
Obecní dům
- 9:30 **STO LET ČESKÉ DIVADELNÍ SCÉNY V OPAVĚ**
konference
- Úterý 25. 9.
Slezská univerzita
sál, Hauerova 4
- 18:00 **JEŠTĚR OD LYSÉ HORY**
premiéra filmového dokumentu
studentů Slezské univerzity o Petru Bezručovi
- Úterý 25. 9.
Hospoda U dvou
dobráků
- 19:30 **DOLOR / IRENA A VOJTĚCH HAVLOVI**
večer na vlně básní,
rozmanitých hudebních nástrojů
a pohroužení se do sebe
- Středa 26. 9.
Slezské divadlo
- 19:00 **MANDARÍNKOVÁ IZBA**
komedie plná francouzského espritu a šarmu
v hlavní roli s **Marošem Kramárem**
Bratislavské hudební divadlo
- Středa 3. 10.
Slezské divadlo
- 19:00 **FIDLOVAČKA**
Slovácké divadlo Uherské Hradiště
se ohlíží za zdánlivě samozřejmou
součástí českých (nejen divadelních) dějin
- Středa 17. 10.
Kostel sv. Václava
- 19:00 Festivalový epilog:
BEDŘICH SMETANA – MÁ VLAST
Janáčkova filharmonie Ostrava

61. Bezručova Opava – Československé kulturní inspirace

V letošním roce si připomínáme řadou akcí na regionální i celostátní úrovni jedno století od vzniku samostatného státu Čechů a Slováků, jehož název Československo ve světě dodnes silně rezonuje, byť již oba národy pětadvacet let žijí každý pod svou samostatnou vlajkou. A proto se náš multižánrový kulturní festival Bezručova Opava připojuje k oslavám naší státnosti tématem „Československé kulturní inspirace“, aby zdůraznil a poukázal na trvalou propojenost, vzájemné ovlivňování a společné kořeny i cesty české a slovenské kultury a umění.

Přesně po dvaceti letech se tak festivalový program vrací k tématu „Československá kulturní vzájemnost“, které v roce 1998, pět let po klidné a světem obdivované rozluce Čechů a Slováků, silně oslovovalo uměním i lovnou veřejnost. Uvítali jsme tehdy mimo jiné Bohdana Warchala a fenomenální Slovenský komorní orchestr, Petera Lipu, divadlo Astorka Korzo 90, Milana Bočkaye, který na své výstavě virtuózních kreseb s originálním názvem tvrdil, že „to, co uvidíte, nebude to, co uvidíte“, promítali oceněné filmy Dušana Hanáka „Obrazy starého sveta“, Štefana Uhra „Slnko v sieti“, dokumenty o Andy Warholovi, uchvátila nás expozice „Slovenská fotografie“ z Tatranské galerie v Popradu, pořádali jsme česko-slovenskou literárněvědnou konferenci o „Autenticitě v literatuře“ a desetidenním programem jsme se tak nostalgicky naladili na společnou kulturně-společenskou notu. Ale víme dobře, že nelze dvakrát vstoupit do stejné řeky. Dosti vzpomínek, které jen upomínají na rychlost plynutí času.

Dvacet let poté je pro vás dnes připraven třicetidenní program, který je obsažen v této malé knižce. Výstava DAROVÁNÍ...ZEMĚ Miroslava Brooše je erbovní výstavou festivalu a vhodně nám připomíná vztah k rodné „československé“ půdě, která je sice naše, ale nepatří nám, spíše později budeme patřit my jí. A možná také k myšlence: „To, co daruješ, je navždy tvé, to, co si ponecháš, je navždy ztracené“. Vzhůru tedy ke společným inspiracím, vzájemnému obohacování a obdarování chvílemi a okamžiky, pro které stojí za to žít.

Petr Rotrekl – dramaturg festivalu

**Výstava členek
Dámského výtvarného klubu
a žáků ZUŠ Vladislava Vančury
z Háje ve Slezsku**

Lístek z památníku

Výstava členek Dámského výtvarného klubu a žáků ZUŠ Vladislava Vančury z Háje ve Slezsku se věnuje tematice první republiky. Inspirací pro citlivé koláže členek DVK byly krásné ateliérové fotografie nevěst, právě oddaných párů nebo fotografie zachycující svate přijímání či významné rodinné události, které jsme našli ve starých albech. Z těchto fotografií vybraly dámy detaily a v kresbě je přenesly na papír. Krajka, která zdobila sváteční šaty, se stala hlavním námětem grafických listů, papírorytů. Malby s motivy domova doplňují hry s tiskátky, které připomínají ubrus pro stůl, ke kterému se rodina scházela ve chvílích všedních i svátečních. Nakonec jsme se nechali inspirovat zdobným písmem veršiků, které se obvykle psaly do památníčků. Žáci se připojili perokresbou s výcho diskem, tím byl fragment kresby ze starého památníku, který každý žák dotvořil po svém, a zdokumentovanou výtvarnou akcí, kterou si žáci prožili na letošním květnovém plenéru. Ve skupinách rekonstruovali atmosféru, šaty a kytice svatebních a rodinných fotografií, samozřejmě vybraných z dávných alb jejich prababiček a pradědečků. Z této doby nás oslovila elegance, klid, lidské zastavení, které z fotografií číší a nyní je tak vzácné. Ohlédnutí na počátek minulého století bylo pro členky DVK i žáky ZUŠ velmi inspirativní a silné.
Alena Zupková

Vstup volný

Knihovna Petra Bezruče

Otevřeno dle provozních hodin knihovny

Manželé Věra Weislitzová Lustigová a Arnošt Lustig / foto: Miroslav Zajíc

Svět naruby (takzvaný ráj)

Izraelská Naharija – 23. července 1949, den před svatbou / archiv Arnošta Lustiga

Divadelní představení z poezie Věry Weislitzové Lustigové, které je zároveň obrazem jejího životního příběhu, poznamenaného holocaustem.

Představení tvoří jak zmíněné verše, tak hudba, doplněná o filmové ukázky ze života v ghettu Terezín a filmu Evy Lustigové „Tvoje slza, můj déšť“, dále fotografie z archivu rodiny F. Cingra, B. Vogelové a kresby P. Koutského.

Projekt dotváří **scénická hudba** skladatele Jaromíra Vogela.

Učinkují: Barbara Lukešová, Josef Hvert a Kateryna Kolcová –Tlustá

Produkce: Blanka Vogelová

Scénář a režie: Olga Strusková

Uvádí: MUZIKA JUDAICA, z.s.

Záštitu nad představením převzali: Velvyslanectví státu Izrael, Eva a Josef Lustigovi, Tomáš Töpfer, ředitel Divadla na Vinohradech a B'nai B'rith Renaissance Praha.

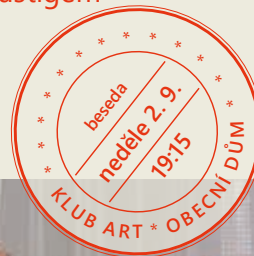
„Poezie Věry Weislitzové je stejně autentická jako noc a den, člověk a zvíře, slunce a měsíc. Tečou v ní slzy a krev a jsou v ní verše, které – kdo se jich dotkne a nechá se dotknout jimi – nikdy nezapomene. Je to krása a pravda. Je to ozvěna války, která nikdy neutichne.“

Zdeněk Urbánek v předmluvě knihy o V. Weislitzové napsal, že je autorkou novodobých „Květů zla“ a že je stejně jako Baudelaire „...zmučena strašlivou ztrátou i zvrhlostí údajných lidí. Jsou to podivuhodné květy nejděsivějšího zla, jaké se kdy jedné velké skupině lidstva podařilo ve světě prosadit.“ Z jeho slov lze vyčíst memento jak autorčiny tvorby, tak našeho zamýšleného projektu. Jsou to však především verše mladé ženy, předčasně vytržené z bezstarostného mládí do věku dospělosti a z rodné Ostravy a milované Prahy do světa smutku – terezínského ghetta, tj. světa naruby.

Představení vzniklo také k oslavě 70. výročí státu Izrael, za jehož nezávislost **Věra Weislitzová** jako příslušnice izraelské armády (konkrétně židovské brigády, vycvičené na našem území) osobně bojovala. Když po osvobození Terezína přišla do Prahy, zjistila, že kromě ní a sestry nikdo z příbuzných nežije a že celkem 120 příslušníků jejich širší rodiny se stalo obětmi holocaustu. Chtěla, aby jméno rodiny zůstalo zachováno, proto i když se později provdala za svého muže, Arnošta Lustiga, ponechala si své dívčí jméno. S Arnoštem se setkala na ozdravném táboře pro oběti holocaustu a okamžitě se do sebe zamilovali. Po návratu do Prahy však Věra v Praze cítila smutek. Říkala, že každá kostka pražské dlažby jí někoho z jejich blízkých připomíná, proto se rozhodla pro cestu do Izraele, kde se stala příslušnicí Hagany. Po získání nezávislosti chtěla žít v Izraeli natrvalo, ale jejího muže to táhlo zpět do rodné Prahy, kde se Věra živila převážně jako učitelka cizích jazyků a překladatelka z hebrejštiny, němčiny a angličtiny. Tyto své znalosti uplatnila také v USA, kde později žili. Báseň a povídky si psala pouze pro sebe do „šuplíku“. Teprve když se Lustigovi po roce 1989 vrátili zpět do Čech, zasadil se její muž a o pár let později také její děti, syn Pepi a dcera Eva, o dvojjazýčně vydání sbírky básní, nazvané Dcera Olgy a Lea.

„Psaní je jediný způsob, jak můžu mluvit o minulosti, o tom nevyslovitelném. Mé děti mě neustále vyzývají, abych tak činila. Pro mě je to jediný způsob, jak mohu mluvit s matkou, s otcem, s babičkou a pokládat jim otázky, na které jsem se jich nezeptala, když byli ještě naživu...“

Arnošt Lustig ve vzpomínkách povídání se synem Pepi Lustigem

Josef Lustig a tvůrci představení Svět naruby

„Někteří mají blbý fotr. Ty máš dobrýho. A ještě je to kamarád“...říkával si Josef Lustig. Slavný syn slavného otce Arnošta Lustiga. Filmař, pedagog, dokumentarista, příležitostný scenárista a autor dokumentu Můj fotr a jeho nejoblíbenější koncentráky vzpomíná na svého tatínka Arnošta.

Vstupné 70 Kč – dvojprogram

Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

Doprovodné akce

každoročně k Bezručově Opavě patří.

Letos jim věnujeme první festivalový týden, takže

od pondělí 3. září navečer

bude patřit Dolní náměstí hudbě, tanci a divadlu.

Pondělní doprovodný program zahájíme

Podzimním kašpařením,

tj. zahájením divadelní sezóny opavského Loutkového divadla.

V Myší díře jsou na celé odpoledne připraveny dílničky s názvem

Pohádkový svět

a od 16:30

uvede divadelní soubor **Štěkátko** pohádku na motivy filmu

Pyšná princezna.

18:00 - 19:30

Milovníky country hudby jistě potěší koncert kapely **AZYL**.

Úterní odpoledne od 16:30

bude opět patřit pohádce,

zahrají **Rarášci** pohádku Anička Malířka, která je určena pro nejmenší diváky. A pak bude následovat

Koncert pro radost II.,

který připravili **opavští a ratibořští zpěváci**, kteří prezentují písně evropských autorů a interpretů

(tento koncert se v případě deště přesouvá do Loutkového divadla, Husova ul.)

Ve čtvrtek

se mohou děti těšit na pohádku Pták Ohnivák a liška Ryška, kterou zahraje divadelní soubor **OPAL** a po pohádce nám populární i swingové melodie zahrají mladí muzikanti z polské Ratiboře, **sdužení v Młodzieżowom orkiestru RCK Ratibórz.**

V pátek

bude program vyhrazen mezinárodnímu folklornímu festivalu **Chodníčky k domovu.**

Festival zahájíme slavnostním průvodem souborů **v pátek od 15:30 hodin.**

Následovat bude festivalový pořad na Dolním náměstí, který ukončíme reprezentativním koncertem slovenského folklórneho súboru **Trenčan**, koncertem věnovaným česko-slovenské vzájemnosti a 100. výročí založení Československa *(tento koncert se v případě deště přesouvá do Kulturního domu Na Rybníčku).*

Sobotní dopoledne od 9:30

nám zpestří soubory svými vystoupeními opět na Dolním náměstí. Třetí festivalový program bude v sobotu odpoledne v zahradě SVČ na Jaselské ulici a doplní jej lidové dílničky, ve kterých si návštěvníci budou moci vyrobit různé lidové výrobky.

Přijměte tedy naše pozvání ke sledování koncertů a představení, které vám nabízíme.

Jaroslava Poláková, pedagog Střediska volného času Opava

X – Inspirací —

půlstoletí výtvarné skupiny X

Úvodní slovo: Dieter Schallner

Hudební úvod: skupina ApenDixi

Z historie:

Když v květnu roku 1968 se opavské veřejnosti v arkádách ve Dvořákových sadech k tomuto účelu čerstvě opravených představila vlastní výstavou skupina X, nikdo si nepomyslel, že tato skupina se stane nepominutelnou součástí opavské kultury s pozdějším přesahem do širokého slezského a moravského regionu a dokonce i za hranice republiky a že i po padesáti letech bude existovat a obohacovat náš kulturní život. V současné době sdružuje tato skupina 25 členů.

Vlastimil Kočvara, citace z katalogu k 50. výročí založení skupiny X

Ze současnosti:

Stále se rozšiřující skupina výtvarníků působí dojmem hnutí. Nacházejíce nové prostředky technické, materiálové a ideové přicházejí i v galerijně a ve výtvarně tvůrčím nevelkém prostředí s osvěžujícími koncepty, které tak naplňují její původní poslání: oznámit světu prostřednictvím výstav na Bezručově Opavě, že i periferní oblast Českého Slezska je součástí moderní kultury.

Dieter Schallner,

citace z katalogu k 50. výročí založení skupiny X

Vstup volný

Obecní dům, výstava potrvá do 21. 10. 2018

Autorské čtení a beseda s oceňovanými slovenskými literátmi

Michal Hvorecký

Autorský večer venovaný mladým oceňovaným slovenským spisovateľom Michalu Hvoreckému a Janě Beňové. Těšit se můžete mj. na úryvky z jejich děl. Moderátorem večera bude doc. Miroslav Zelinský, znalec a překladatel současné slovenské literatury.

Michal Hvorecký (1976) pochází z Bratislavy. Vystudoval estetiku na Univerzitě Konštantína Filozofa v Nitre a studijně procestoval Evropu a Ameriku. V současnosti pracuje v bratislavském Goethe-Institutu. Píše povídky, romány a blogy, jeho prózy se uplatňují v divadle i filmu. Věnuje se také publicistice a překladům prózy a divadelních her z němčiny. Patří mezi nej sledovanější a nejčtenější spisovatele na Slovensku. Z jeho děl jmenujme prózy *Silný pocit čistoty* (1998), *Lovci & zberači* (2001), *Posledný hit* (2003), *Plyš* (2005), *Eskorta* (2007), *Dunaj v Amerike* (2010), *Naum* (2012), *Spamäti* (2013) a divadelní hru *Slovenský inštitút* (2009). Jeho poslední kniha nese název *Trol* (2017). Většina z jeho děl byla přeložena do češtiny. V roce 2009 získal v Berlíně Mezinárodní cenu pro novináře a v roce 2010 Cenu Nadácie Tatra Banky za umenie – Mladý tvorca za román *Dunaj v Amerike*.

Jana Beňová

Jana Beňová (1974) pochází z Bratislavy, kde vystudovala divadelní dramaturgii na Vysoké škole múzických umení. Píše básně, povídky a romány, věnuje se rovněž publicistice. Pracovala jako redaktorka deníku SME a editorka Divadelního ústavu, v současnosti spolupracuje s nezávislým deníkem N. Po literárních začátcích v časopisech *Dotyky*, *Fragment* a *Slovenské pohľady* knižně debutovala básnickou sbírkou *Svetloplachý* (1993), po níž následovaly sbírky básní *Lonochod* (1997) a *Nehota* (1997). Následovaly prózy *Parker* (*Lúbostný román*) (2001), *Dvanásť poviedok* a *Ján Med* (2003), *Café Hyena* (*Plán odprevádzania*) (2008) a *Preč! Preč!* (2012). Její poslední kniha nese název *HoneymOon* (2015). Je trojnásobnou finalistkou ceny Anasoft litera. Její román *Café Hyena* (*Plán odprevádzania*) získal v roce 2012 Cenu Evropské unie za literaturu a dosud byl přeložen do dvanácti jazyků, včetně češtiny.

Monika Szturcová

Vstup volný

Olomoucká ulice v místě odbočení ke Slezské nemocnici

Opavská míle

*Běh Opava – spolek, statutární město Opava – záštita primátora města
a Česká unie sportu – SPORTUJ S NÁMI 2018*

Běh městem Opavou na trati dlouhé **1 609 m** si mohou vyzkoušet běžci všech věkových kategorií a různých výkonností.

Prezentace: den předem – **úterý 4. 9. 2018** Horní náměstí (Slezanka),
od 15:00 do 18:00 – výdej pro již registrované závodníky,
kteří zaplatili startovné do 27. 8. 2018!

Start: 18:00

Šestý ročník přiláká, stejně jako v předešlých ročnících, hvězdy české, ale i evropské atletiky. Na start šestého ročníku se postaví jak obhájce z roku 2017 Jan Friš v mužské elitní kategorii, tak obhájkyně žen Simona Vrzálová. Nebude chybět ani Filip Sasínek a Lukáš Hodboď. Start veřejného závodu je na Olomoucké ulici naproti Slezské nemocnici s cílem na Horním náměstí.

Cílem závodu je propojení profesionálních a amatérských běžců a nadšenců pohybu. Setkání s českou, ale i světovou atletickou špičkou je jedním z lákadel tohoto běhu nejen děti. Délka trati je ideální jak pro amatérské sportovce, děti a handicapované sportovce na vozíčku, tak i pro celé rodiny a firemní kolektivy.

Opava prvorepubliková

vernisáž exteriérové výstavy
panelů s texty a dobovými
materiály k životu v Opavě
v době 1. republiky

Letošní rok se nese ve znamení oslav sta let vzniku Československé republiky. Nesmíme však zapomenout ani na další výročí – v listopadu uplyne rovněž sto let od skončení první světové války. Obě tyto události se také samozřejmě promítly v historii města Opava, která byla důležitým politickým, hospodářským i vojenským centrem někdejšího Rakouského Slezska. Dalšími „osmičkovými“ mezníky se pak pro Opavu stala léta 1928 a 1938. Prvně zmiňovaným rokem, po sloučení Slezska s Moravou, přestala být Opava hlavním zemským městem, druhým, po připojení pohraničí k Německé říši, pak končí éra prvorepublikového života města. Všechny tyto události připomene v období září až října nová panelová výstava na Horním náměstí, kterou k výročí vzniku republiky připravila Opavská kulturní organizace. Výstava dále stručnou formou, slovem a zejména obrazem přiblíží život v meziválečné Opavě. V několika kapitolách se tak kromě politického vývoje města seznámíme s výstavbou, mimo jiné s budováním české čtvrtě na Kylešovském kopci, průmyslem a obchodem, zdravotní péčí, školstvím nebo náboženským životem místních obyvatel. Dozvíme se také, kde a jak mohli Opavané trávit svůj volný čas. Představíme rovněž zajímavé osobnosti z politické, průmyslové, náboženské i kulturní sféry, které zde žily a působily a jejichž stopy v Opavě dodnes nalezneme. Z nich zmiňme například senátora Josefa Lukeše nebo iniciátora výstavby kostela svaté Hedviky, velmistra Řádu německých rytířů Paula Aloise Heidera. Na výstavě se mimo kurátorů expozice OKO Cesta města Ivana Malouškové a Kateřiny Pelcové podílelo také Statutární město Opava, Slezské zemské muzeum, Zemský archiv v Opavě a Okresní archiv v Opavě. Svými obrazovými materiály přispěli také sběratel pohlednic staré Opavy Jan Dluhoš a rodina Nárožných z Kateřinek.

Ivana Maloušková

Slavnostní zahájení festivalu

Úvodní fanfáry a zahajovací řeč primátora města

Ing. Radima Křupaly

vernisaž výstav

Miroslav Brooš – Darování...země

Pořád spolu – Ostrava vs. Košice

Taneční soubor Puls

Předání Ceny Petra Bezruče Petru Rotreklovi

Výstava Darování...země

/výstava site-specific instalací s participativním charakterem slovenského výtvarníka Miroslava Brooše/

Cyklus Prenášanie zeme, kde inštalácia Darovanie zeme patrí, obsahuje atribúty procesualnosti a pominuteľnosti. Inštalácia a objekty s darovanou zemou prejdú viacerými fázami premien. Objekty inštalácie sa postupne budú pretvárať. Zem z objektov bude prenesená do exteriéru a postupne sa bude vracat' naspäť do prírody a naberať vlhu nového miesta. Po tomto akte Darovania Zemí v inštalácii zostanú len prázdne otvorené formy, ktorých naplnenie obsahom záleží na divákoch a bohatosti ich predstavivosti a pamäte. Takto zem súvisí s miestom, krajinou a nepriamo s ľudskou pamäťou a zabúdaním.

M. Šedík, in.: Miroslav Brooš / Otvorený ateliér

Miroslav Brooš

Je profesorom (*30. 11. 1952 Poprad) Fakulty výtvarných umení Akadémie umení v Banskej Bystrici. Vede Ateliér mäkkej plastiky v BC študijnom programe Sochárstvo a Ateliér AT.EX.T – Ateliér experimentálnej tvorby v Mgr. študijnom programe Voľné výtvarné umenie. Odborné zameranie: Fiber Art, Umenie spolupráce, papiera, objektu, environmentu, performance, maľba.

Realizoval viac ako dve desiatky individuálnych prezentácií svojej tvorby (Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Nemecko, Poľsko, Slovensko). Pravidelne prezentuje tvorbu na výstavných podujatiach na Slovensku. V zahraničí prezentoval svoju tvorbu na mnohých výstavných podujatiach (Anglicko, Bulharsko, Česká republika, Čína, Dánsko, Francúzsko, Kanada, Litva, Maďarsko, Nemecko, Poľsko, Rakúsko, Rusko, Španielsko, Taliansko, Ukrajina, USA).

Zúčastnil sa na viacerých medzinárodných sympóziách zameraných na umenie papiera, voľnú textilnú tvorbu, maľbu, land art (Bulharsko, Dánsko, Nemecko, Rakúsko, Rusko, Slovensko).

Výstava zhodnocuje viacero otvorených, kontinuálne pretváraných cyklov autorovej tvorby zaoberajúcich sa kontextami hodnôt v umení a živote. Prezentované budú aj participatívne stratégie uplatňované v autorovej tvorbe so zámerom aktivizácie, interaktivity a otvorenosti diela v kontexte témy festivalu.

Na výstave autor prezentuje viaceré inštalácie pre konkrétne priestory. Darovanie...zeme, Chránené hniezda, Poklady zeme, Plody papiera, Hodiny lietania, Pred oknom, za oknom, MB Bank. Pôjde o site-specific inštalácie s rôznou úrovňou a zameraním participácie. Proces tvorby site-specific inštalácie "Darovanie zeme..." je, okrem iného, aj prezentáciou participácie so širokou laickou aj odbornou verejnosťou v Čechách a na Slovensku.

Výstupom bude aj špecifický dar mestu Opava a Domu umenia – dielo "Darovanie zeme..." – inštalácia objektov – země z rôznych miest Čiech a Slovenska, ktorá časom splynie so zemou v exteriéroch Domu umenia. Autor svojim vlastným spôsobom potvrdzuje umenie ako poznanie a poznanie ako osobnostne neopakovateľný proces interakcie so svetom. V takejto interakcii vidí zmysel existencie diela aj svojej vlastnej.

Dlhodobu pracuje v otvorených cykloch, metaforicky, konceptuálne narába s materiálom (textil, papier, zem), skúma hodnotové štruktúry v kontextoch času a priestoru.

Prezentovaná tvorba nepriamo naznačuje, že umenie pre umenie žiadnu vnútornú hodnotu nemá. Zem v cykle "Darovanie ... zeme", tak ako bola zhromaždená, bola potom zabalená, potom znovu odbalená a darovaná Zemi, kde úplne splynula so Zemou a neostalo nič, čo by bolo možné predať, uskladiť, vlastniť...Umenie má v tomto prístupe hodnotu jedine vo vzťahu k životu, v tom ako sa skúsenosti s umením transformujú do každodenných skúseností našich životov a naopak...je to otvorený projekt, ktorý zapája ľudí (priateľov, ale aj širšie publikum) do zbierania darovania zeme. Je to proces, kde artefakt explicitne priznáva svoju rolu prostriedku, nie rolu cieľa. Okrem úvah nad zemou konkrétneho miesta a Zemou ako substanciálnou zložkou kultúry, však po celý čas ide aj o konceptuálnu analýzu umenia vôbec.

V čom spočíva hodnota umeleckého diela a umenia vôbec? Kto vkladá aký diel? A kto zhodnocuje? Tvorba M. Brooša prirodzene presahuje budovu galérie a svet umenia smerom ku každodennému životu, odkiaľ pôvodne aj vzišla. Jeho, až dôsledné neodlišovanie tvorby umenia od bežného života, samozrejme generuje nepredvídateľné situácie a robí spoluprácu s ním skutočným...

M. Šedík

Pořád spolu

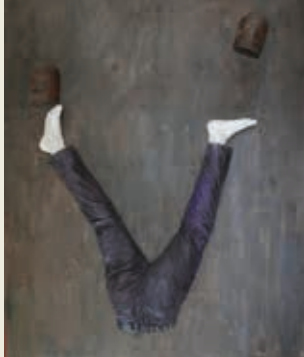
Ostrava vs. Košice —
intenzívny vizuálny battle

Ján Vasilko

„Stretnutie týchto priateľských scén a partnerských (silne priemyselných) miest Ostrava – Košice má pre mňa vždy osobitú čaru. Podobné problémy, podobné starosti, mnoho priateľov a fajnového umenia. Asi tu fungujú podobne silné ARTaboliká, či vita-mínové ARTeíny...

Pri písaní textu do katalógu výstavy „Ostrava umjení...?“ v roku 2002, o aktuálnej ostravskej scéne, som tak trochu analyticky rozoberal samotné slovo OSTRAVA a jednotlivé slová a významy v ňom obsiahnuté. Je to OS, OST, OSTRA, OTRAVA, TRAVA a pod. Začiatkom 90. rokov bola pre nás vžitá stereotypná predstava banicko-oceliarskej „čiernej“ Ostravy. Až postupne som odkrýval umelecké podzemie „hospodských“ intelektuálov a ironických outsiderov za dlhých nočných rozhovoroch v antikvariátnej galérii „U čierneho pavouka“ na Stodolní ulici č. 78. Tu sme snívali o vlastných objektoch Kunsthalle a výtvarných fakultách, o medzinárodnej spolupráci, o záchranej misii permanentne nasraného „Betmena“ – tučka atď. To bolo a je ich prirodzene „ostré“ prostredie mimo veľkých „osí“, ich hraničné územie, ich Land-ek. Osobne sa domnievam, že aktuálna výstava zastihla košickú scénu v dobrej kondícii. Dokonca by som povedal, že v rámci moderných výtvarných dejín Košíc zaznamenávame tri silné kapitoly prekvitania tohto prostredia: sú to 20. – 30. roky (košická moderna), 70. – 80. roky (monumentálne realizácie, bienále maľby, alternatívna scéna a pod.)

Daniel Balabán / Urnový žonglér

Kurátorský tím:
Vlado Beskid
Tomáš Koudela
Pavel Forman
František Kowolowski
Ivo Sumec

a práve obdobie po roku 2010. Ide skutočne o vytvorenie nového levelu kultúrnej situácie v post industriálnych Košiciach. Nepochybne je to založenie novej Fakulty umení na Technickej univerzite v Košiciach (1998) a v rámci nej novo vytvorená Katedra výtvarných umení a intermédií; realizácia veľkorysého medzinárodného projektu Európske hlavné mesto kultúry Košice 2013 s vytvorením novej infraštruktúry a nových festivalov a nakoniec jeho dedičstvom je aj udelenie titulu „UNESCO City of Media Art“ v Paríži v roku 2017.

Táto akcia z iniciatívy ostravských kolegov/-gýň je takým symbolickým premostením dvoch osobitých regionálnych scén a nadviazaním na predošlé čulé česko(moravsko)-slovenské vzťahy a podujatia z 80. a 90. rokov minulého storočia...“ *napsal Vlado Beskid.*

Košice zastupujú umelci Juraj Bartusz, Peter Lipkovič, Denisa Spodniaková, Svetlana Fialová, Marián Straka, Ján Vasilko, Tatiana Takáčová, Simona Štulerová, Boris Sirka, Katarína Balúnová, Marko Blažo, Adam Szentpétery.

Ostravu zastupujú umelci František Kowolowski, Jiří Kuděla, Daniel Balabán, Václav Rodek, Ivo Sumec, Petr Lysáček, Jiří Surůvka, Pavel Forman, Tomáš Koudela, Aleš Hudeček, Katarína Szányiová, Martin Klimeš, Jiří Šigut, Dáša Lasotová, Ivana Štenclová.

Výstavy v Domě umění do 21. 10. 2018

Vstupné 40 Kč / 20 Kč / 90 Kč

Taneční soubor Puls

SVČ Opava

Taneční soubor Puls, který v nadcházejícím roce oslaví 40. výročí svého založení, vznikl pod vedením Jany Vondálové (Kořistkové) v roce 1979 při Městském domu kultury P. Bezruče v Opavě. Nyní působí pod Střediskem volného času Opava. Ve svých začátcích se soubor věnoval plesovým choreografiím, tanečním kompozicím a dětskému nefolklornímu tanci. Technikou stepu se zabývá od roku 1983 a je tak nejdéle existujícím stepařským souborem v České republice. Je pravidelným úspěšným účastníkem Mistrovství ČR, Evropy i světa ve stepu.

V současné době, s nástupem Evy Vondálové, se TS Puls zaměřuje především na scénický tanec a pohybové divadlo, kde se mu také daří získávat řadu ocenění s postupy na prestižní amatérské tanečně-divadelní celostátní přehlídky a festivaly jak v České republice, tak v zahraničí.

Nadání je touha: Friedl Dicker-Brandeis a výtvarný vzdělávací experiment

výstava prací
jedné z nejvšestrannějších představitelk
meziválečné střeoevropské avantgardy

Terezínský výukový experiment Friedl Dicker-Brandeis nepřestává navzdory tragickým okolnostem fascinovat nejen progresivní komplexností, ale též využitelností v rámci současného systému vzdělávání. Ten je na jedné straně stále častěji konfrontován s radikálním omezováním kreativních předmětů a na straně druhé musí brát ohled na stále složitější potřeby dětí vyplývající z traumat, jež jsou důsledkem života ve světě sociálních nejistot, válečných a ozbrojených konfliktů, uprchlictví a migrace. Dochovalo se téměř čtyři a půl tisíce dětských kreseb, mnohé z nich prezentované na výstavě, jako výsledek její usilovné pedagogické práce v extrémních podmínkách nacistického koncentračního tábora – ghetta Terezín.

*Výstava je realizována ve spolupráci
s Rakouským kulturním fórem,
potrvá do 2. 11. 2018*

Vstup volný

Friedl Dicker-Brandeis, česky Bedřiška Brandeisová (*1898, Vídeň – +1944, Osvětim-Březinka) byla rakouská a československá výtvarnice, pedagožka a návrhářka interiérů. Vyrostla v židovské rodině. Po absolvování soukromé umělecké školy Johanneše Ittena ve Vídni, studovala na Bauhausu ve Vymaru. Poté založila ve Vídni s architektem Franzem Singerem ateliér Singer-Dicker. Jejich společné práce získaly mnohá ocenění a byly prezentovány na výstavě Moderního interiérového designu v Rakouském umělecko-průmyslovém muzeu (dnes MAK). V roce 1931 Friedl Dicker otevřela ve Vídni vlastní ateliér. Po vstupu do Komunistické strany Rakouska byla za svou politickou činnost zatčena a vězněna. Po propuštění emigrovala do Prahy. Zde se vdala za svého bratrance Pavla Brandeise a tím získala československé občanství. V září 1942 byla spolu se svým manželem deportována do Terezína, kde působila jako vychovatelka a vyučovala výtvarnou výchovu. Před svým odchodem do Osvětimi nechala v kufru na půdě ukrýt stovky dětských výtvarných děl, která se po válce dostala do pražského Židovského muzea. Dne 9. října 1944 byla zplynována. Její muž holokaust přežil a znovu se oženil. V roce 2016 byl po Friedl Dicker-Brandeis pojmenován Obecní dům ve vídeňské části Alsergrund.

Svatý Václav

**koncert Janáčkovy filharmonie Ostrava
s projekcí prvního československého
velkofilmu Svatý Václav z roku 1929**

Janáčkova filharmonie Ostrava
Dirigent: Jan Kučera

Stálý symfonický orchestr je vedle českého operního souboru nejvýznamnější ostravskou hudební aktivitou po první světové válce. V roce 1929 vzniká jako rozhlasové těleso a stává se důležitou součástí československého hudebního dění. Za skutečný počátek existence stávajícího tělesa je třeba považovat až rok 1954, kdy vzniká Ostravský symfonický orchestr, který vedl Otakar Pařík. Od roku 1962 vystupuje pod názvem Státní filharmonie Ostrava (řídil ji tehdy Václav Jiráček) a v roce 1971 pod vedením dlouholetého šéfdirigenta Otakara Trhlíka získává svůj dnešní název Janáčkova filharmonie Ostrava. Domovskou síní je pro JFO společenský sál Domu kultury města Ostravy.

Letošní jubilejní 15. ročník Svatováclavského hudebního festivalu bude probíhat v sakrálních prostorách 23 měst a obcí Moravskoslezského kraje ve dnech 4.–28. září 2018.

15. ROČNÍK / 04–28/09/2018
39 KONCERTŮ / FILMY / BESEDY / WORKSHOPY

shf 2018
svatováclavský
hudební
festival

**Koncert
v kostele je
zážitek**

„Troufám si říct, že jsme minulými ročníky festivalu nastavili velmi vysokou laťku. Letošní slavnostní ročník navíc okoření mnoho výjimečných projektů oslavujících svátek svatého Václava, symbol české státnosti, jehož jménem se honosí náš festival. V sakrálních prostorách dojde k promítání prvního československého historického velkofilmu Svatý Václav, tedy němého filmu z přelomu roku 1929/30 za doprovodu Janáčkovy filharmonie Ostrava...“, uvádí dramaturg a ředitel Svatováclavského hudebního festivalu Igor Františák.

Film Svatý Václav

Režie: Jan Stanislav Kolár

Scénář: Jan Stanislav Kolár, František Horký

Kamera: Karel Kopřiva, Jan Stallich, Otto Heller, Václav Vích, Jindřich Brichta

Hudba: Oskar Nedbal, Jaroslav Křička

Hrají: Jindřich Edl, Theodor Pištěk, Bohumil Heš, Jan Stanislav Kolár, Josef Rovenský, Gustav Svojsík, Zdeněk Štěpánek, Jan W. Speerger, Dagny Servaes, Vera Baranovskaja, Josef Loskot, Máňa Ženíšková, Jiří Steimar, Anita Janová, Emil Focht, Jindřich Lhoták, Josef Novák, Jan Marek, Vladimír Majer, Václav Vydra st., Karel Schleichert, Raymond Guérin-Catelain, Otto Zahradka, Vladimír Slavínský, Jaroslav Vojta, Alois Charvát, Jaro Hykman, Emil Dlesk, Přemysl Pražský, Eduard Šimáček, Jaroslav Marvan, Věra Hlavatá, Růžena Gottlieblová, Nája Reti, Ludmila Dostálová, F. X. Mlejnek, Fred Bulín

Drama / Historický / Dobrodružný / Válečný
Československo, 1929, 104 min

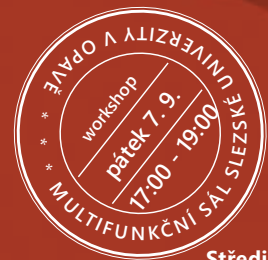
Svatý Václav je český němý černobílý film z roku 1930. Představuje první snímek o svatém Václavovi. Natočen byl na přelomu let 1929/1930 při příležitosti svatováclavského milénia, jeho premiéra proběhla 4. dubna 1930, kdy již byly v Československu uváděny první zvukové filmy. Němá verze byla doprovázena živou filmovou hudbou. Koncem roku 1930 byla vytvořena ozvučená verze filmu s nahranou hudbou a znovu uvedena do kin. Nově hudbu nahrál Symfonický orchestr Českého rozhlasu poté, co byla v roce 2009 náhodně objevena původní partitura filmové hudby. V historickém kontextu československé i české kinematografie šlo o první pokus natočit historický velkofilm na nějaké závažné společenské téma. Film měl ve své době velkou publicitu, mimo jiné také proto, že peníze na jeho výrobu byly získány výhradně z veřejné sbírky – šlo tedy fakticky o nekomerční záležitost, v té době velmi ojedinělou a poměrně unikátní. Na stavbu dřevěných staveb v exteriéru tehdy také zcela netypicky a ojediněle přispěl i československý stát, na 40 vagónů dřeva tehdy věnoval 1 milión československých korun. Tehdy šlo, mimo jiné, také o to, že v roce 1929 proběhly velké státní oslavy svatováclavského milénia za účasti prezidenta republiky T. G. Masaryka, neboť datum 28. září 1929 bylo tehdy považováno za datum úmrtí knížete Václava.

1. Abonentní koncert pro milovníky krásné hudby

Vstup: 200 Kč (mimo abonentů)

Senioři, studenti, ZTP 120 Kč/ ZTP/P, děti do 15 let 50 Kč

Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

ZŠ Ilji Hurníka Opava
Středisko volného času Opava

Bob Chilcott a dětské pěvecké sbory

Workshop dirigenta Boba Chilcotta s dětskými pěveckými sbory Carmina (Rychnov nad Kněžnou), Motýli (Šumperk), Domino (Opava).

Bob Chilcott

Anglický skladatel, sbormistr a zpěvák spolupracuje s Dominem již od roku 1999. Tehdy se náš sbor zúčastnil festivalu Europa Cantat Junior v německém Wolfenbuttelu a děti hned napoprvé propadly kouzlu sbormistrovského umění Boba Chilcotta, stejně jako tisíce zpěváků napříč světem. Studovaly s ním po celý týden jeho mši, několik dalších světových skladeb a skladbu Can You hear me?, doprovázenou znakovou řečí. Skladbu, kterou zpívají sbory po celém světě a kterou má Domino od té doby v repertoáru. V roce 2001 skvěle reprezentovalo Domino na festivalu Sharing the Voices v St. John's (Newfoundland, Kanada), kde se přátelství Domino – Bob Chilcott ještě upevnilo a Bob dirigoval svou skladbu právě v rámci vystoupení našeho sboru. Poslední zahraniční setkání s tímto skvělým sbormistrem se uskutečnilo na festivalu WIFYS 2013 –

Worcester international festival of young singers v Anglii. Bob Chilcott navštívil Opavu již pětkrát, vždy v rámci festivalů Bezručova Opava nebo Další břehy. V tomto roce bude pod jeho vedením pracovat asi 180 zpěváků ze sborů Cvrčci a Domino ze Základní školy Ilji Hurníka v Opavě a jejich přátelé Motýli ze Šumperka (sbormistr Helena Stojaníková) a Carmina z Rychnova nad Kněžnou (sbormistr Karel Štrégl).

Eva Petrášová

Chodníčky k domovu

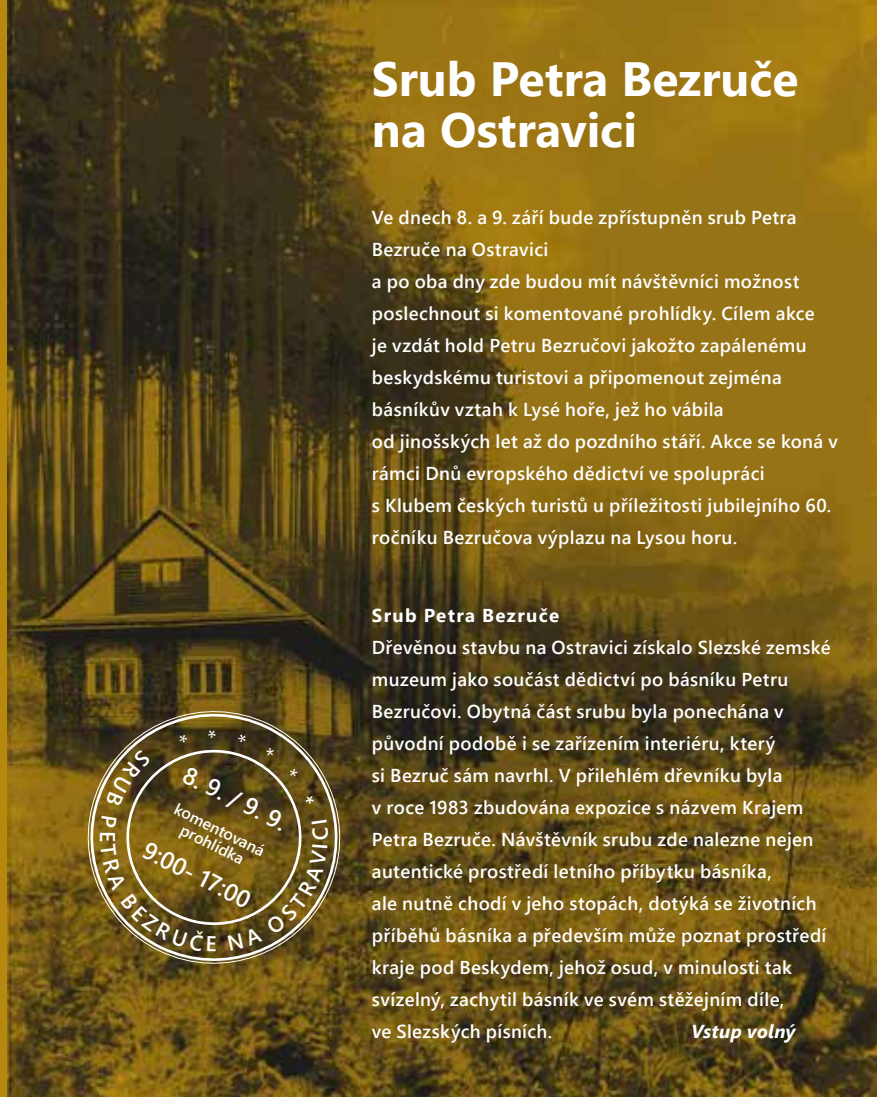
mezinárodní folklorní festival

Již od roku 1986 se v Opavě koná tradiční festival národopisných souborů Chodníčky k domovu. Také letos má festival mezinárodní náplň. Hosty festivalu budou soubory ze Slovenska – folklorní súbory **Trenčan** z Trenčína, z Polska – **Strzecha a Raciborzanie** z Ratiboře. Z tuzemských souborů se divákům představí folklorní soubor písní a tanců **Hořeňák** z Lázní Bělohrad a z Opavského Slezska se můžeme těšit na „**Bejatky**“ Štítina, **Srubek** Štěpánkovice, cimbálovou muziku z Háje ve Slezsku a všechny opavské národopisné soubory a cimbálové muziky, tj. **Úsměv, Vrtek, Ischias a cimbálové muziky ZUŠ a SVČ Opava**

Festival začne v pátek 7. 9. od 15:30 hodin průvodem Ostrožnou ulicí na Dolní náměstí v čele s krojovanou dechovkou **Slezská kapela**. Zahájení festivalu bude od **16:00 hodin** I. festivalovým programem na Dolním náměstí, v jehož závěru od **18:30 hodin** uvede folklorní súbory **Trenčan** svůj hodinový program věnovaný 100. výročí založení Československé republiky (v případě deště se koncert súbory **Trenčan** přesouvá do Kulturního domu Na Rybníčku).

V sobotu 8. 9. od 9:30 hodin se uskuteční II. festivalový program na Dolním náměstí a **od 15:00 hodin** v zahradě SVČ Jaselská budeme mít možnost nejen se zúčastnit III. festivalového programu, ale v rámci lidových dílen vidět lidové řemeslníky „v akci“, a také si s nimi některé výrobky zhotoviti. Příznivci lidového umění se tedy mají opravdu na co těšit.

Jaroslava Poláková, pedagog Střediska volného času Opava

Srub Petra Bezruče na Ostravici

Ve dnech 8. a 9. září bude zpřístupněn srub Petra Bezruče na Ostravici

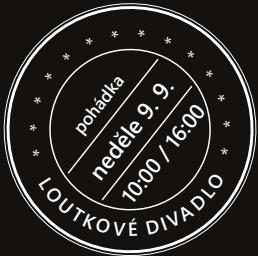
a po oba dny zde budou mít návštěvníci možnost poslechnout si komentované prohlídky. Cílem akce je vzdát hold Petru Bezručovi jakožto zapálenému beskydskému turistovi a připomenout zejména básníkův vztah k Lysé hoře, jež ho vábila od jinošských let až do pozdního stáří. Akce se koná v rámci Dnů evropského dědictví ve spolupráci s Klubem českých turistů u příležitosti jubilejního 60. ročníku Bezručova výplazu na Lysou horu.

Srub Petra Bezruče

Dřevěnou stavbu na Ostravici získalo Slezské zemské muzeum jako součást dědictví po básníku Petru Bezručovi. Obytná část srubu byla ponechána v původní podobě i se zařízením interiéru, který si Bezruč sám navrhl. V přílehlém dřevníku byla v roce 1983 zbudována expozice s názvem Krajem Petra Bezruče. Návštěvník srubu zde nalezne nejen autentické prostředí letního příbytku básníka, ale nutně chodí v jeho stopách, dotýká se životních příběhů básníka a především může poznat prostředí kraje pod Beskydem, jehož osud, v minulosti tak svizelný, zachytil básník ve svém stěžejním díle, ve Slezských písních.

Vstup volný

Pohádka O sněhurce

představení klasické loutkové pohádky o Sněhurce a sedmi trpasličích

Malé divadélko Praha

představuje klasickou loutkovou pohádku

O Sněhurce a sedmi trpasličích. Text je doplněn písničkami a živým doprovodem houslí, kytary, zobcové flétny a rytmických nástrojů.

V hlavních rolích: loutky – řezané marionety

Vhodné pro děti od 3 do 9 let / délka představení: 45 minut

Repertoár divadla je zaměřen na klasické loutkové pohádky

pro nejmenší diváky, pouliční divadlo a loutkářské dílny.

Anna a Rostislav Novákové jsou od roku 1977 manželé a od roku 1981 společně kočují se svými loutkami.

Anna Nováková – Kopecká

Představuje již sedmou generaci a pokračovatelku loutkářského rodu

Kopeckých. Po absolvování DAMU (loutkoherectví) v roce 1976

na tři roky zakotvila v Naivním divadle v Liberci, v roce 1981 založila Malé divadélko Praha, v roce 1983 hostovala v hradeckém divadle DRAK.

V současné době je členkou souboru Cirk La Putyka. Jako herečka začala

s Putykou spolupracovat v roce 2011 v koprodukčním představení

A cirkus bude?! a v roce 2015 v představení Family. V současné době pracuje jako dramaturgyně dětských představení v divadle Jatka 78.

Loutky a kočovný život jsou její celoživotní láskou.

Rostislav Novák

Ukončil v roce 1971 DAMU-obor herectví. Následovalo angažmá v Horáckém divadle v Jihlavě, v Činoherním studiu Ústí nad Labem

a 23 let v divadle Studio Y. Po odchodu z Ypsilonky (1996) hrál několik let výhradně loutkové divadlo se svou ženou Annou, postupně se ale vracel k herectví, které mu začalo chybět.

Následovalo hostování v Městském divadle Mladá Boleslav, v Divadle na Jezerce (kde hraje dodnes), v Divadle Minor a v Divadle Ungelt.

Od roku 2010 se stává členem souboru Cirk La Putyka, kde hraje svoje životní role v představení Up End Down, A cirkus bude?!, Family a Black Black Woots. Natočil několik menších i větších rolí v televizi i filmu.

V současné době ho můžeme vidět v seriálu Ulice. I když je profesí herec a není narozen v loutkářské rodině, má duši, profesní poctivost a pečlivost loutkáře

Vstup: 60 Kč

*Předprodej: Sluna Opava,
Horní nám. 27, Opava,
tel. 553 712 319*

Can you hear me?

Foto: Bob Chilcott / autor: John Bellars

Can you hear me?

ZŠ Ilji Hurníka Opava, Středisko volného času Opava

Koncert **Boba Chilcotta** a dětských pěveckých sborů

Domino (Opava)

Motýli (Šumperk)

Carmina (Rychnov nad Kněžnou)

Bob Chilcott, (nar. 1955)

Začínal jako zpěvák ve sboru v King's College, 12 let zpíval v King's Singers.

Od roku 1997 se věnuje naplno komponování sborové hudby pro všechny typy sborů. Jako sbormistr absolvoval workshopy s amatérskými i profesionálními zpěváky ve více než třiceti zemích světa. Několik let řídil sbor Royal College of Music v Londýně a od roku 2002 pracuje jako hostující sbormistr ve sboru BBC Singers. V roce 2017 mu byla udělena cena Honorary Fellowship by Royal School of Church Music.

Jeho hudba je pravidelně nahrávána cizími i britskými sbory včetně The King's Singers, King's College, Westminster Abbey, The Sixteen i BBC Singers.

V roce 2017 spolupracoval se známou zpěvačkou Katie Melua na jejím albu Winter. Mezi jeho nejnovější projekty patří nahrávání se sbory: Gloucester Cathedral Choir, Houston Chamber Choir a Wrocław Philharmonic Choir.

Eva Petrášová

Vstup: 100 Kč

Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

Richard Konkolski

projekce filmových dokumentů
a beseda s našim nejslavnějším mořeplavcem

„To, že se mi podařilo uskutečnit mé jachtařské akce, spočívalo především v dobrém plánování. V podstatě od svého mládí jsem byl osobně dobře zorganizován. Asi to vyšlo z toho, že jsem byl nejstarším dítětem a bylo na mne kladeno více požadavků než na mé mladší sourozence. Pokud jsem chtěl stihnout i zábavu ve stejné míře jako ostatní vrstevníci, tak mi asi nic jiného nezbývalo než vést zorganizovaný život. Pozdější pracovní, sportovní a jiná činnost jen zdokonalila tuto nezbytnost,“ napsal o sobě Richard Konkolski.

Richard Konkolski

Narodil se v Bohumíně **6. července 1943**. Během školních let se věnoval mnoha sportům, ale hlavně jachtingu a kajakařině. V roce **1963** se oženil a začal pracovat jako stavař. O sedm let později se mu narodil syn Ríša. V roce **1972** startoval ve svém prvním sólo závodě přes Atlantik, pokračoval v první sólo plavbě kolem světa, pak v druhém závodě přes Atlantik, následovala stavba Nike II, celostátní soutěž mládeže a plavba mládeže kolem Baltu, závod do Austrálie a třetí úspěšný start v sólo závodě přes Atlantik. V roce **1980** se Komise námořního jachtingu v Praze dopředu usnesla, že Konkolskému nepovolí žádný další start v námořním závodě nebo i soukromé plavbě.

V červnu **1982**, po dvouleté marné snaze získat jakékoliv povolení ke startu v prvním sólo závodě kolem světa "BOC Challenge 1982" se rozhodl vystartovat bez povolení. Dva roky tvrdě a svépomocí připravoval loď na tento závod. Vyhrál start a vedl flotilu Atlantikem ke Kapskému Městu. Poraněná páteř u Hornova Mysu, potrhane plachty a zničená loď, ale vyhrané dvě etapy, pobitých pět světových rekordů a čestné třetí místo – vše na konto československé vlajky.

V roce **1986** vystartoval v druhém BOC Challenge – sólo závodě kolem světa s nejtěžší lodí s nejmenší délkou vodorysky (tím teoreticky nejpomalejší) z celé flotily. Přes nepříznivé podmínky se námořník Konkolski umístil na pátém místě a navíc během tohoto závodu byl průkopníkem v computer-to-computer komunikaci přes rádio a amatérskou družici.

Vstup: 80 Kč

Předprodej: Rezervační systém Kina Orion, Hradec nad Moravicí

Literární podvečer
s Miroslavem Mackem
doprovodí
jazzovými melodiemi
talentovaný opavský klavírista
Tomáš Mludek

Saturnin

se vrací

Literární podvečer s Miroslavem Mackem nejen o knize „Saturnin se vrací“, ale též o jeho minulé, současné a budoucí tvorbě a všem ostatním, co by posluchače mohli zajímat.

„Jak se zdá, si nedá a nedá pokoj a místo, aby se věnoval zaslouženému podřimování v důchodu, rozčilování nad poměry, péči o zahradu a mladou manželku či pohupování vnoučat na kolenou, stále něco píše, píše a překládá. Tu přeloží nějakou prastarou báseň, která už jistě nikoho nezajímá, tu složí nesmyslný limerick, nebo napíše medicínsko-literární úvahu ke svému překladu Poeova Krkavce, ve které dokazuje, že jde o veršované ztvárnění básníkovy deliria tremens. A podobných vylomenin by se v jeho tvorbě našlo více než dosti. Dokonce i kuchařku napsal se svojí paní! A také pokračování Jirotkova Saturnina, jen považte! Zřejmě se tím baví. Kupodivu tím baví i svoje čtenáře.“

Zdroj: Z obálky knihy *Tři muži ve člunu (o psu nemluvě)*, Praha XYZ, 2018.

Napsat pokračování kultovního humoristického románu Saturnin Zdeňka Jirotky chce velkou dávkou odvahy, umu i sebevědomí. Kniha Saturnin se vrací, bestseller roku 2017, rozvířila stojaté vody českého literárního rybníčku.

Zveme Vás na setkání s autorem Miroslavem Mackem, který se více než 20 let věnuje literární tvorbě a je uznávaným překladatelem anglické literatury.

MUDr. Miroslav Macek

Narodil se 7. 12. 1944 v Litomyšli, po studiu Lékařské fakulty University Palackého v Olomouci začal pracovat jako zubní lékař v Ostravě a na Zábřežsku. Po roce 1989 byl zvolen poslancem Federálního shromáždění, stal se spoluzakladatelem ODS a jejím místopředsedou. V roce 1992 zastával post místopředsedy Federální vlády, ministra práce a sociálních věcí a předsedy Federálního výboru životního prostředí. V následujících letech pracoval jako poradce, pracující převážně pro zahraniční firmy. Posledních více než dvacet let působí jako publicista, překladatel, básník a spisovatel, autor Českého bestselleru 2017 „Saturnin se vrací“ a několika dalších knih. Zahradník, milovník dobrého jídla a pití, sběratel obrazů Mařákovy školy se spoustou dalších koníčků je ženatý s Petrou Mackovou – Hrochovou. Z prvního manželství má dvě dospělé děti a pět vnoučat.

Vstup volný

CZEXIT - - BREXIT?

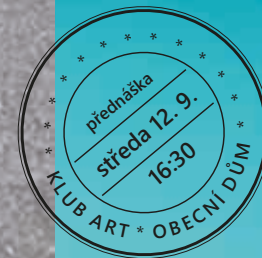
Slezské gymnázium
Opava

Přednáška lektorů
Univerzity Palackého
v Olomouci

Přednášející:
Kateřina Stošková,
David Březina

**Být, či nebýt
součástí
Evropské unie?**

Být, či nebýt součástí Evropské unie? Tato otázka rozděluje českou společnost na dva tábory. Odpůrci své názory opírají o zkušenost Britů s vystoupením z EU. Našimi hosty 12. září 2018 budou Kateřina Stošková a David Březina z Univerzity Palackého v Olomouci, kteří se zaměří na brexit. Dozvíme se více informací o švýcarském, kanadském a dalších možných modelech, které nyní Britové zvažují. A případný czexit? Jaké jsou výhody a nevýhody členství v EU? Máte otázky? Chcete odpovědi? Přijďte na středeční přednášku.

Co je brexit?

K ukončení členství Spojeného království v Evropské unii, zkráceně nazývaného brexit (z anglického Britain a exit), došlo na základě rozhodnutí britských voličů v referendu konaném 23. června 2016.

Referendum mělo de iure pouze poradní váhu, podle rozhodnutí britského nejvyššího soudu musí o vystoupení z Unie rozhodnout parlament Spojeného království. Poté o ně musí Británie požádat Evropskou unii na základě článku 50 Lisabonské smlouvy. Ta předpokládá maximálně dvouletou lhůtu pro dojednání podmínek a ukončení členství.

Ukončení členství bylo předmětem debat ve Spojeném království již od roku 1973, kdy se Spojené království stalo členem takzvaného Evropského hospodářského společenství (EHS), předchůdce Evropské unie (EU). K tomuto tématu se konalo referendum již v roce 1975, kdy voliči hlasovali pro zachování členství v EHS.

Vstup volný

Jan Rajlich ml.

Knihovna Petra Bezruče
Sdružení Bienále Brno (SBB)
a jejich hosté

**Nové plakáty ke 100. výročí
vzniku Československa z dílen
známých českých a slovenských
grafických designérů**

Výstavu uvede
František Borovec.

PLAKÁTY VISION 100 / 1918–2018

Plakátovou akci Vision 100
na jaře 2018
připravilo SBB s vyzvanými autory
a vzniklá kolekce
byla premiérově vystavena
v Brně v rámci
Festivalu Re:Publika 1918–2018.

František Borovec

Sdružení Bienále Brno je svým názvem spojeno s Mezinárodním bienále grafického designu, které je nejstarší cyklickou výstavou užité grafiky na světě a založil ho v roce 1963 grafik **Jan Rajlich st.** (1920–2016). Ten založil v Brně v roce 1991 rovněž SBB jako profesní sdružení československých grafiků-designérů, ilustrátorů a odborníků dalších příbuzných profesí včetně teoretiků umění a reklamy. Dnes je SBB u nás největším „spolkem“ grafického designu, který kromě 60 členů v Česku a na Slovensku má i 65 čestných členů v různých zemích světa – významných světových grafiků (viz www.sbb-bienale-brno.cz).

Plakáty Vision 100 vytvořili Karel Aubrecht (Praha), Ivana Babejová (Košice), Lenka Baroňová (Zlín), Pavel Beneš (Praha), František Borovec (Brno), Jiří Eliška (Brno), Andrej Haščák (Košice), Václav Houf (Brno), Pavel Choma (Martin), Peter Javorík (Bardejov), Václav Johanus (České Budějovice), Dušan Junek (Bratislava), Petr Kubín (Praha), Dagmar Kučerová Lanatová (Hodonín), Karel Míšek (Praha), Boris Mysliveček (Brno), Pavel Noga (Vělopolí), Jaroslav Pejčoch (Praha), Jan Rajlich ml. (Brno), Lucia Tomaschová (Košice), Stanislav Stankoci (Bratislava), Vladimír Vološin (Košice) a Jozef Vydernák (Dubnica nad Váhom).

Výstavu „Vision 100“ v Opavě zařazuje SBB do dlouhodobého cyklu „Brno – hlavní město grafického designu“ jako 70. výstavu cyklu.
Jan Rajlich ml.

Vstup volný
Výstava potrvá do 5. 10. 2018

Hradec nad Moravicí

Interval {nula až nekonečno}

(Lásky!
Bože můj,
lásky...)

Autoři textů:

básník Vít Slíva, potomek rodu Lichnovských Eduardo Lichnovský,
sochař Kurt Gebauer a historik Martin Sosna

Foto:

Jan Langer

Fotografická publikace o městě s prostým názvem Hradec nad Moravicí, jejíž doplňuje podtitul Interval {nula až nekonečno}, je na světě.

Záměrem bylo vytvořit a vydat obrazovou publikaci, která zachytí současné město. Primárně je určena návštěvníkům Hradce, pozve je k bližšímu poznání města a představí jim jeho krásy. Zajímavá jistě bude i pro místní, kterým nabídne neotřelé pohledy na dominanty města a jeho okolí.

Oproti předchozím publikacím města, které stály hlavně na textech, je důraz kladen spíše na obraz. Neznamená to však, že text je jen nějakým jeho doplňkem. Cílem publikace nebylo napsat text k fotografiím ani vybrat snímky podle textu. Přínos knihy je kromě obrazového vjemu v tom, že text je pojat netradičně, není to suché povídání o Hradci.

Knihy zaujme také zahraniční návštěvníky, důležité informace si mohou přečíst v angličtině.

Markéta Beyerová

BlueSonety

koncert a křest autorského CD Václava Kramáře

Jedná se o hudební křest unikátního art-popového autorského projektu 14 zhudebněných básní s názvem BlueSonety, z nichž 13 je v českém jazyce, a který lze tudíž vnímat rovněž jako poctu českému básnictví v rámci oslav 100letého výročí naší republiky (jedná se o texty těchto básníků: Ivan Wernisch, Jan Skácel, Jiří Žáček, Josef Kainar, Karel Kryl, z mladší generace např. Radek Malý a další). Hudebně se jedná o jedinečnou kombinaci jazzu, chansonu a popu s příměsmi rocku, funku či folku. Výsledkem je CD, na němž se podílelo přes 30 hudebníků nejen z moravskoslezského kraje (kupř. kytarista Rudy Horvat, saxofonista Jan Tengler) a 10 interpretů (z nejznámějších Jaromír Nohavica, Ondřej Ruml, Vendula Příhodová – grandfinalistka Hlasu ČeskoSlovenska 2014 – a z opavských či ostravských sólista SDO Zdeněk Kapl či jazzová zpěvačka Markéta Komarová). Tento projekt se svým zaměřením, hloubkou, důrazem na symbiózu textu a hudby skvěle hodí právě pro festival Bezručova Opava, který nese jméno po jednom z nejvýznamnějších básníků regionu, vkusně provede posluchače jednotlivými básněmi a jako bonus vedle živé interpretace básní z vydaného CD BlueSonety připomene též v jedné kompozici tvorbu Petra Bezruče. Součástí prezentace bude i doprovodná obrazová projekce, tematicky spjatá s básníky zhudebněných textů a doplněná o fotografie Patricka Marka, jehož černobílé fotografie ilustrují rovněž booklet zmíněného alba.

PLOŠTÍN PUNK

koncert slovenské kapely z Liptovského Mikuláše

Vybrané momentky z histórie kapely:

Naše začiatky siahajú niekde do roku **1992**. Vytvárame akési neoficiálne jednorázové zoskupenie s cieľom vystúpiť na folkovom festivale Folk Tatry, ktorý sa koná v Posádkovom dome armády /PDA/ v Liptovskom Mikuláši... Počas celého vystúpenia iba improvizujeme, čo však diváci a porota chápu ako nacvičenú randu a pripravené humorné scénky. Stalo sa, čo nikto z nás nečakal – stávame sa laureátmi festivalu Folk Tatry 1992!

1993 – Opäť sa stávame laureátmi festivalu... Nahrávame hudbu v nahrávacom štúdiu Slovenskej televízie. V októbri sa v Múzeu Liptovskej dediny v Pribyline stretávame s "televizákmi". Tri dni natáčame obraz do 15 minútovej relácie, no program je ohrozený - scenár zožrala koza.

1997 – V obci Hranovnica pri Poprade staviame aparatúru na prívese z kamióna. Keď skončil futbalový turnaj, prišiel traktor a s celým prívесom nás odviekol pred hlavnú tribúnu, kde na nás čakajú miestni obyvatelia.

Po vystúpení nás zase odtiahne.

Vstup voľný

2000 – Po krste druhej platne sa stáva platným členom ešte nepľnoletý bubeník Palino Rak. Zatiaľ je to slušný mladík, ale jeho účinkovanie s nami robí divy a Paľko často mení účes.

2001 – Prerážame aj na západ! V septembri vystupujeme v Opave a v novembri – skratkou cez Prešov, kde máme jedno bleskové vystúpenie – pokračujeme do Českých Budějovic.

2002 – Januárový ples v Papierniku má za cieľ zachrániť kaštieľ Žofia v Ružomberku. Vystúpením na tomto plese sa nám síce nepodarí zachrániť celú Žofiu, ale za to pribudne v Ružomberku nový hypermarket.

2008 – Plánovaný Vianočný koncert rušíme a peniaze určené naň radšej investujeme do nových tričiek.

2009 – Už od januára sme rezervovaní do Dúbravy pri Liptovskom Mikuláši, kde sa 5. septembra konajú oslavy tejto banickej obce. Starosta Vlado Janičina – Jožov spolubojovník z čias základnej vojenskej služby, sa v pohostinnosti nedá vôbec zahanbiť a s fľaškou hruškovice chodí na pódium aj počas produkcie. Pohostinní sú aj ďalší rodáci a veta „...no a so mnou si nedáš?!" zaznieva až príliš často. Horkotažko unikáme z tohto zajatia a nasledujúce dni si skladáme mozaiku z toho, čo si kto pamätá.

2010 – O dva týždne nás čaká ORANGE JOJ Summer fest v Trstenej na Orave. Tu sa nechá Jožo nahovoriť Julovi Viršíkovi na masáž od miestneho šamana, ktorá by mu mala pomôcť uvoľniť jeho zaseknutý krk. Po našom vystúpení sa na Jožu vrhne masér-šaman, pod ktorého rukami sa Jožo zvija a kričí od bolesti. Všetci okolo sa však veľmi dobre zabávajú a fotia si túto atrakciu. Vrcholom programu je, keď si šaman za toto sado-maso pýta od Joža 20€. Ešte dva týždne po masáži má Jožo po tele modriny od šamanových „jemných“ rúk.

2012 – Hoci 16. januára 2012 má Ploštín Punk 20. výročie vzniku, neudeje sa nič mimoriadne. Skalná fanyka Vierka nám pošle blahoprajnú SMS-ku k narodeninám a Jožo dohaduje s prezieravými organizátormi niekoľko letných vystúpení. Kapela nahrála celkom štyri autorské alba: Nás čaká Hollywood, Z Liptova baby, Nákup mesiaca a Mám miesto hlavy pu(n)k. V súčasnej dobe koncertuje vo složení **Alino Rak, Jano Filka, Jano Hrdko, Jožo Fašánok, Jano Dzúr, Tomáš Mastiš a Palino Rak.**

Vzpomínka na Petra Bezruče

U příležitosti 151. výročí narození Petra Bezruče se bude již tradičně konat vzpomínkový akt jakožto připomenutí této jedné z nejosobitějších postav české literatury. U hrobu Petra Bezruče na Městském hřbitově promluví prof. Jan Malura, vedoucí katedry české literatury a literární vědy Filozofické fakulty Ostravské univerzity. Hudební část vzpomínkového aktu obohatí vokální soubor Vokalamita.

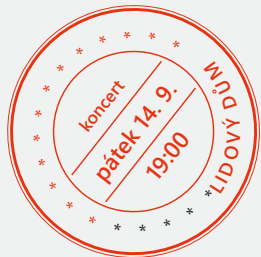
Slavnostní křest sborníku z konference Petr Bezruč — bard prvý, co promluvil

Slavnostní křest a představení sborníku z konference Petr Bezruč – bard prvý, co promluvil, proběhne za účasti předních znalců díla Petra Bezruče a bezručovského fenoménu, kterými jsou dr. Zdeněk Smolka a prof. Jan Malura z katedry české literatury a literární vědy Filozofické fakulty Ostravské univerzity a Mgr. Lenka Rychtářová, vedoucí Památníku Petra Bezruče.

Konference se konala 21. a 22. září 2017 u příležitosti básníka 150. výročí narození a byla zde prezentována nejen literárněvědná témata, ale i příspěvky z jiných vědních oborů, např. dějin výtvarného umění, lingvistiky, teatrologie, muzeologie či muzejnictví. Zvláštní pozornost byla věnována Bezručovu tvůrčímu vývoji, vydání Slezských písní či ohlasům Bezručova díla ve výtvarném umění a v hudbě. Hudební doprovod pietního aktu a slavnostního křtu zajistí talentovaná vokální hudební skupina z Hranic Vokalamita. Skupina vznikla v roce 2012 a sestává ze zkušených zpěváků s předchozí mnohaletou sborovou přípravou a působením v různých pěveckých tělesech a seskupeních. Stylově se Vokalamita zaměřuje zejména na acappellové úpravy skladeb moderní hudby – spirituály, jazzové standardy a další hudební speciality.

Monika Szturcová

Vstup volný

Pocta Karlu Hašlerovi

nejslavnější hospodské kuplety, popěvky a písně
devatenáctého a první poloviny dvacátého století

Patrola Šlapeto

Skupinu Patrola Šlapeto založili v roce 2001 Radan Dolejš (dlouholetý šéf legendárního Šlapeta) a Karel Hoza (dlouholetý šéf Pražského pouťového proménádního orchestru). Skupina se systematicky věnuje interpretaci nejslavnějších hospodských kupletů, popěvků a písní devatenáctého a první poloviny dvacátého století a převážně části repertoáru génia české písničky Karla Hašlera.

Během své sedmnáctileté existence skupina odehrála 900 koncertů po celé republice, hostovala v Rakousku a ve Francii, účinkovala v zábavných televizních pořadech. Aktivně spolupracuje s Českým rozhlasem Praha. Od května 2015 vysílá každý měsíc svůj autorský pořad „Dostaveníčko s první republikou“ na Country Radiu.

Na podzim roku 2006 získává PATROLA ŠLAPETO významnou posilu. Do jejich řad nastupuje další šlapeták, zpěvák, konferenciér a bavič Otas Litomiský. Koncerty získávají na zábavnosti a kabaretním veselí, kromě osvědčených hitů jako: „Ku Praze uhání vlak“, „Kde je moje máma“, „Lidičky, já mám rád pivo“, „Ručičky nebojte se...“ zní najednou „Fešák Hubert“ i „Dejte mu zahrát, pane inšpektóre“.

V březnu 2010 se skupina PATROLA ŠLAPETO vrátila po 17 letech na hostující angažmá do legendárního pražského divadla Semafor s programem „Mou Evropou pražská je putyka“. Skupina od té doby vystupuje v Semaforu pravidelně.

Vstup: 150 Kč

Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

Zažít město jinak!

sousedské slavnosti ve veřejném prostoru

Letos již podruhé ožije další opavská ulice celorepublikovým projektem Zažít město jinak, tentokrát se Opava promění v "město snů". Akce se uskuteční na Rybím trhu, kde se opět setkají spolky, organizace, jednotlivci a podnikatelé a společnými silami vytvoří „snové město“.

Zahájení pouličního festivalu proběhne 15. 9. 2018 ve 14:00 a návštěvníci se mohou těšit na pohodovou hudbu, poetický koutek, divadlo, dobré jídlo a pití, tvořivé dílny a hry pro děti i dospělé.

Hana Grigarcziková

Vstup volný

Legendárna hra
na slovenskú legendárnu tému
Stanislava Štepku
a Radošínskeho naivného divadla.
Autor hry a textov piesní: Stanislav Šteпка
Réžia: Juraj Nvota
Hudba: Ľubica Čekovská, Stanislav Palúch
Scéna a kostýmy: Peter Čanecký

Jááánošíík po tristo rokoch

alebo Ako legendu uchopili do svojich rúk
Radošínske naivné divadlo a Slovenský ľudový umelecký kolektív

Hra je v repertoári Radošínskeho naivného divadla od premiéry v roku 1970 a onedlho zažije výnimočnú tisícu reprízu, ožila v decembri 2015 na javisku v novej a nevidanej scénickej podobe. Okrem známych a zľudovených literárnych textov, aktuálnych glos a známych interpretov RND najnovšie prichádzajú v ozvlášťujúcej podobe a v novej dramaturgii do kultovej inscenácie, ktorá sa už medzičasom stala maturitnou otázkou, skvelí tanečníci, hudobníci a speváci SĽUK-u, aby spolu s „radošíncami“ a režisérom Jurajom Nvotom vytvorili výnimočný humorno-divadelný a aj tanečno-spevácky tvorivý kabaretný a hudobno-tanečný večer na spoločnú a známu jánošíkovskú tému. Poetika RND dostáva od SĽUK-u nový tvorivý impulz a spolu s hercami, speváčkami, hudobníkmi a tanečníkmi obidvoch umeleckých telies chcú prostredníctvom klasického titulu RND ponúknuť divákovi nový, pôsobivý a originálny divadelný večer plný humoru, spevu a tanca.

Vstup: 350 Kč / 400 Kč / 450 Kč

Výlet na Říp

akční loutková jízda ranými českými dějinami

Alois Jirásek to při psaní svých slavných Starých pověstí českých neměl vůbec snadné a víte, kdo mu nakonec pomohl? Akční loutková jízda ranými českými dějinami.

Hrají: Dora Bouzková, Jiřina Vacková / Marcela Máchová

Délka: 45 minut (bez přestávky)

Určení: pro děti 5+

Loutky bez hranic

Nezávislé profesionální divadelní uskupení začalo své loutkové dobrodružné výpravy už za studií na DAMU-KALD (katedra alternativního a loutkového divadla na Divadelní fakultě Akademie múzických umění v Praze). Odstartovalo to roku 2001 Mexikem a pokračuje dodnes na různých místech světa (Praha, Chrudim, Aš, Plzeň, Svitavy, Slovensko, Německo, Polsko, Dánsko, Kuba, USA, aj.). Nemají stálou scénu. Kromě loutkových představení organizují i výtvarné a loutkové kreativní dílny a sociálně-divadelní projekty, zajímají je loutky z různých úhlů pohledu. Tvoří pro všechny věkové, sociální, národnostní, náboženské i jiné kategorie. Za představení Příběhy malé Lupitiny G získali zvláštní cenu poroty na Skupově Plzni 2016.

Vstup: 60 Kč

Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

Koncert Česko-slovenského a Slovensko-českého přátelství

Místní pěvecké sbory
Dirigent: Karel Kostera
Klaviříni doprovod: Helena Malá

Opavský chlapecký sbor při ZŠ Vrchní a CZŠ sv. Ludmily Opava, Jaktář

Program:

Štýry mile za Opavum (*slezská*)
Šly panenky silnicí (*česká*)
Po valašsky od zeme (*slovenská*)
To ti povědam (*slezská*)
Den se usmívá (*česká*)

Opavský chrámový sbor při Konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
a Pěvecký sbor Stěbořice

Program:

Adam Míchna z Otradovic – Nebeští kavalérové
Arnošt Rychlý – Idě děvucha od Bohumina
(*slezská*)
Bedřich Smetana – Modlitba
Leoš Janáček – Ondráš, Ondráš
Jan Šoupal – Panimamo (*slezská*)
Karel Kostera – Ó, sanctissima (*sicilská*)
Miroslav Hroněk – Prší, prší (*slovenská*)
Josef Schreiber – Ó, láska, láska (*moravská*)

Opavský chlapecký sbor

Vznik chlapeckého sboru byl inspirován setkáním s chlapeckými sbory ve Vídni, Drážďanech, Stockholmu, Londýně. Osobní setkání s kultivovaným chlapeckým hlasem byl důvodem pokusu o jeho realizaci. V r. 1991 jsem začal s ministranty při kostele P. Marie v Opavě. Kluci byli, byly i výsledky, ale potom nebylo kde zkoušet!! V r. 1995 jsem dal dohromady chlapce při ZŠ Stěbořice. Zpívali při akcích školy, agentury, ale také na Slovensku v Kaniance, na bojnickém zámku, v Polsku v katedrále v Katowicích a v Zabrze. Zpívání jsme ukončili v r. 2015. Od r. 2016 se pokouším o chlapecké zpívání díky vedení opavských škol ZŠ Vrchní, CZŠ sv. Ludmily v Jaktáři a také díky rodičům chlapců. Více než 20 chlapců zpívalo na akcích charitativních, vánočních, festivalech duchovní hudby, Opavské dětské písni...Chlapci zpívají opravdu s chutí. „Tož kluci – pochlapme se a rozdávajme kolem sebe radost z chlapeckého zpívání“.

Karel Kostera

Host ze Slovenska

Sursum Corda (Rosina, Slovensko)

Dirigent: Tomáš Vrškový

Program:

Petr Iljič Čajkovskij – Otče náš
Stanisław Kwiatkowski – Sanctus
Vítázoslav Kubička – Můj, milý Bože
Charles Gounod – Laudate Dominum
Théodore Dubois – Adoramus te, Christe
Tomáš Vrškový – Pole moje
Leoš Janáček – Láska opravdivá
Tomáš Vrškový – A keď sa Janoško
Tomáš Vrškový – Katarínska veselica

Společné skladby

Dmitrij Stepanovič Bortňanskij –

Cheruvimskaja pesň

Eugen Suchoň – Aká si mi krásna

Jan Šoupal – Tancuj, tancuj

Sursum Corda

Spevácky zbor pôsobí ako chrámový zbor v Rosine pri Žiline. Názov pochádza z latinčiny a znamená „pozdvihnime srdcia“. Zbor doprevádza liturgické obrady, sväté omše, spestruje kultúrne a festivalové podujatia a realizuje samostatné koncerty. Počas viac ako 20 ročnej existencie zboru sa v ňom vystriedalo mnoho členov rôzneho veku, ktorých spájala láska k zborovému spevu ako aj snaha o uchovanie kultúrneho dedičstva predchádzajúcich generácií.

Zbor má v repertoári viac ako 200 skladieb cirkevného i svetského charakteru od renesancie po súčasnosť. Zbor vedie od svojich študentských čias (2009) Mgr.Art. Tomáš Vrškový. Príchod mladého a talentovaného dirigenta sa čoskoro prejavil aj na kvalite zboru. Upravil interpretáciu niektorých piesní a obohatil repertoár o mnohé nové skladby.

Počas svojej existencie zbor zrealizoval množstvo koncertov nielen v Rosine, v okolí Žiliny, v iných slovenských mestách (Zvolen, Brezno, Rajecké Teplice, Čadca...), ale i zahraničí. Boli to koncertné vystúpenia v Českej republike (v Melči – pri príležitosti 125. výročia vysvätenia kostola v r. 2015 a na festivale v Olomouci, kde v rámci Medzinárodnej súťaže speváckych zborov – Svätky písní 2016 získal Spevácky zbor Sursum Corda vo svojej kategórii ocenenie – striebornú medailu). V minulom roku v rámci Vianočných koncertných podujatí zbor uskutočnil okrem iných aj Vianočný koncert v meste WISLA v Poľsku. V júni tohoto roku sa zbor svojim koncertným vystúpením podieľal na programe v rámci „XXV. Dni slovenskej kultúry v Malopoľsku“ v obci Podvilk v Poľsku.

Spevácky zbor Sursum Corda realizuje spoločné vystúpenia aj s inými zbormi (Chrámový zbor sv. Jozefa robotníka z Čadce; Chrámový zbor Gaudium z Rakovej; Žilinský miešaný zbor).

Slovenský sbor Sursum corda vystoupí také při bohoslužbě v Konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě 16. 9. 2018 v 10:00.

Vstupné dobrovoľné

Tomáš Vrškový

Pedagóg, dirigent a skladateľ je absolventom žilinského konzervatória v odbore cirkevná hudba a dirigovanie. Úspešne ukončil i štúdium zborového dirigovania na Akadémii umení v Banskej Bystrici. V súčasnosti pôsobí ako pedagóg Konzervatória v Žiline a v Základnej umeleckej škole Jozefa Potočára v Čadci.

Už ako študent získal množstvo ocenení (získal dvakrát 1. miesto v skladateľskej súťaži Adama Plintoviča, bol tiež víťazom Medzinárodnej dirigentskej súťaže pre študentov zborového dirigovania organizovanou Akadémiou umení v Banskej Bystrici).

Od roku 2009 je dirigentom „Speváckeho zboru SURSUM CORDA“ v Rosine a od roku 2013 je vicedirigentom Speváckeho zboru slovenských učiteľov. Okrem toho diriguje Chlapčenský zbor v Čadci, s ktorým dosiahol na festivale v Prahe veľmi pekné výsledky. Diriguje tiež dievčenský zbor pri Konzervatóriu v Žiline. Je stálym členom i Žilinského miešaného zboru. Spolupracuje tiež s viacerými súčasnými slovenskými skladateľmi (Pavol Krška, Zuzana Kovalčíková, Vítazoslav Kubička) pri uvádzaní a premierovaní ich diel.

„Ať žije republika“ a beseda s hosty

**film Karla Kachyni a beseda s kameramanem Jaromírem Šofrem
a hercem Zděnkem Lstibůrkem;
premiéra filmu Konec filmových laboratoří v Čechách**

Konec filmových laboratoří v Čechách

Studentský absolventský film mapuje experimentální formou konec jednoho průmyslového odvětví v České republice – zánik továrny na zpracování filmových materiálů na Barrandovském kopci.

Autor snímku, **Richard Vacula**, opakovaně vyzýval studenty katedry dokumentu FAMU i jejich vedoucí dílen k možnosti spolupráce na natočení zajímavého časosběru o konci jedné filmové éry. Iniciativa však tehdy nebyla opětována zájmem žádného z dokumentaristů, proto Richard na poslední chvíli oslovil tehdejšího vedoucího katedry kamery, Marka Jíchu, a studenty a pedagogy katedry střihu, díky kterým se podařilo podstatné historické momenty v poslední den provozu filmové laboratoře zachytit.

Kameru tak drželi jak profesionálové z katedry kamery FAMU, tak i 16mm filmoví amatéři působící na FAMU (Darya Chernyak ze střihové skladby, Petr Buňata z kina FAMU, Richard Vacula ze zvukové tvorby). Je záměrnou ironií osudu, že záběry pořízené ve filmových laboratořích v poslední hodinu před propuštěním zaměstnanců a uzavřením provozu jsou těmi, které

filmové studio naposled založilo do vyvolávacích automatů před definitivním koncem provozu svých laboratoří a propuštěním svých letitých zaměstnanců. Zatímco laboranti hledí do objektivu 35mm kamery studentů filmové školy a sami spoluutvářejí svůj poslední film, továrnou prochází inventární komise, lepící a fotící štítky na technologická zařízení, o kterých přes více než 80-ti letou tradici laboratorní divize nemají ani páru. Jak mohou být ve vysokém managementu filmového podniku lidé bez filmové praxe a bez vztahu k jeho materii a co vše v továrně na sny laboranti zažili, získali i ztratili, je zřejmě tím posledním, co jim prolétává na poslední směně hlavou. Většina z nich se na místo činu již nikdy nevrátila. Učinil tak ovšem za ně objektiv staré natahovací 16mm kamery a po čtyřech letech, tedy v roce 2018, se do českého inverzního kontrastního materiálu FOMA otiskl duch prázdných hal a chodeb, tvořících apokalyptický památník Československého státního filmu.

Produkce a výroba: Biograf16 (Richard Vacula) / FAMU (Marek Jícha) / Barrandov Studio a.s. (Jan Hlubek/Lubomír Konečný)

Stopáž 25 minut. **Zpracovaly** Filmové laboratoře Barrandov studio a.s., Filmové laboratoře České televize,

inverzní 16mm materiály **vyvolal** František Týmal a **naskenoval** Jan Vaněk ve společnosti Pragafilmm v UPP.

At' žije republika

Trpká mozaika líčí konec druhé světové války na moravském venkově očima malého kluka. Hosty filmové projekce budou vynikající český kameraman a profesor FAMU Jaromír Šofr a představitel hlavní role, dnes filmový architekt Zdeněk Lstibůrek. Střihač Jiří Brožek film prezentuje studentům filmových škol jako nejnápaditější co do provedení stříhové skladby audiovizuálního díla. Některé významy, dané filmovým stříhem, totiž vykreslují charakterové vlastnosti Čechoslováků výmluvněji, než tisíce vyřčených slov. Film můžeme směle zařadit také do směru zvaného Magický realismus. Díky představám malého Olina se přenášíme do nejniternějších zákoutí rozlehlé fantazie malého chlapce a osvobozujeme se tak od tvrdé reality konce druhé světové války. Tyto postupy Karel Kachyňa dále rozvíjel pomocí síly barev ve snímku Už zase skáču přes kaluže. Ve filmu At' žije republika

si musel s kameramanem vypořádat s prací s kontrastem, světlem, s úhly snímání a s pečlivou prací s prostorem a dekoracemi. Únik od reality totiž slouží jako účinný kontrast k širšímu uvědomění si tíhy válečné doby. Originální filmovou kopii Národního filmového archivu osobně v předstihu zhlédl kameraman snímku. Až na typické opotřebení začátků a konců filmových dílů vyzdvihl kvalitu kopie, její kontrastní parametry a souhlasil tak s osobním uvedením filmu, u kterého si přál, aby byl po 55 letech od uvedení v kinech promítán opět původní technologií v původní kvalitě cinemascopického (širokoúhlého) díla. Kino Orion ji odbaví na 5 let starém, posledním promítacím stroji přerovské Meopty.

Režie: Karel Kachyňa

Scénář: Jan Procházka, Karel Kachyňa

Kamera: Jaromír Šofr

Hudba: Jan Novák

Hrají: Zdeněk Lstibůrek, Naděžda Gajerová, Vladimír Müller, Gustáv Valach, Jurij Nazarov, Iva Janžurová, Jindra Rathová, Jaroslava Vysloužilová, Eduard Alexandrovič Bredun a další
Československo, 1965, 128 min.

Hlavní hrdina filmu Olin má od svého otce za úkol převést do bezpečí jejich kobyly. Tu mu seberou ustupující němečtí vojáci a hrdina se začne obávat otcova hněvu. Potká se i s přicházejícími Rusy... Jednoduchou zápletku obestírá předivo vzpomínek, představ a snů. Lyrické i syrové obrazy ukazují ústrky, jež Olin zažívá od svých vrstevníků, jeho nevraživost vůči surovému otci i jeho lásku k matce. Úvaha o pokřivené české mentalitě se objevuje hlavně ve finále, kde venkované doženou k sebevraždě údajného kolaboranta. V jiné přízračné scéně Olin uvidí své rodiče s nakradeným majetkem. Film byl také uváděn pod názvem "Já a Julina a konec veliké války".

Karel Kachyňa

Jako syn často překládaného státního úředníka strávil dětství do čtyř let ve Vyškově, pak čtyři roky v Dačicích a nakonec v Kroměříži. V letech 1947 až 1951 studoval FAMU. Nejprve se věnoval tvorbě dokumentů, později už výhradně režirování filmů a do jisté míry i televizních seriálů.

V polovině padesátých let se proslavil filmy Král Šumavy a Práče, později se jeho tvorba přiblížila k tvorbě české nové vlny (Ať žije republika, Kočár do Vídně nebo Ucho). Kachyňovy filmy ze šedesátých let byly často výrazně kritické vůči komunistickému režimu (Ucho, Noc nevěsty), a proto byly po nástupu normalizace zakázány. Kachyňa byl nucen točit filmy vyhovující svým obsahem vládnoucí komunistické moci. Přesto i jeho tvorba ze sedmdesátých a osmdesátých let zpravidla výrazně převyšuje dobový průměr. Mnohé z jeho filmů také rozhodně patří k nejlepším českým a československým filmům vůbec (Ucho, Zlatí úhoři, Smrt krásných srnců, Pozor vizita a Kráva).

Největší devizou Karla Kachyni je přesné a výrazné postižení psychologie postav. Často zachycuje zdánlivou banalitu, běžné lidské osudy. Zajímá jej svět outsiderů a ztroskotanců. Naopak je mu vzdálena veškerá glorifikace a okázalost.

Jeden z dalších filmů Karla Kachyni, Městem chodí Mikuláš, dorazí v rámci opavského filmového klubu v listopadu do Hradce nad Moravicí uvést Alena Mihulová, dlouholetá tvůrcova žena.

Jaromír Šofr

Narodil se v Brně. Jeho otec provozoval lékárnu v Třebíči, kde Šofr také prožil válečná léta. Od mládí tíhnul k hudbě a výtvarnému umění (od 13 let hraje na altový saxofon). Na FAMU byl přijat už ve svých sedmácti letech (1956). Roku 1961 absolvoval filmem Věry Chytilové Strop, který byl uveden do distribuce v roce 1963 s dalším filmem Chytilové Pytel blech. V jeho dílech je patrný vliv francouzské nové vlny. Důkazem může

být slavný interaktivní film Kinoautomat: Člověk a jeho dům, který vzbudil pozornost na EXPU 67.

Autorsky spolupracoval především s Jiřím Menzelem (Ostře sledované vlaky, Rozmarné léto, Skřivánci na niti, Na samotě u lesa, Postřižiny) a Věrou Chytilovou (Pytel blech, Strop, Panelstory aneb jak se rodí sídliště, Vlčí bouda). Ze spolupráce s dalšími tvůrci lze uvést filmy O slavnosti a hostech (s Janem Němcem), Ať žije republika (s Karlem Kachyňou), Farářův konec (s Evaldem Schormem), S čerty nejsou žerty (s Hynkem Bočanem) nebo Člověk proti zkáze (se Štěpánem Skalským).

Roku 2007 získal Českého lva za nejlepší kameru filmu Obsluhoval jsem anglického krále. Vyučuje na katedře kamery FAMU.

Zdeněk Lstibůrek

Zdeněk Lstibůrek se narodil v roce 1951 ve Vyškově a stal se hercem jediné role, ještě nedospělého chlapce Olina, kterému nikdo jinak neřekl než Pinda. Zdeněk roli zvládl na jedničku. Režisér Karel Kachyňa o něm řekl, že to byl nejlepší dětský herec, který hrál v jeho filmech. Jenže mladý Zdeněk film bral jako zastávku, svoji budoucnost nikdy nespojoval s filmem a šel si svojí cestou. Vystudoval Střední průmyslovou školu keramickou v Bechyni (1971) a v roce 1978 dokončil vzdělání na Vysokém učení technickém.

S režisérem Kachyňou si při natáčení našel dobrý vztah, proto není nic podivného, že se později setkávali. Několikrát lze najít jeho jméno v titulcích zahraničních filmů, ale to už v roli filmového architekta. V novém miléniu se objevil jako scénograf krásného intimního česko-německého snímku A tou nocí nevidím jedinou hvězdu, natočeného podle posledních drásavých dopisů, které Božena Němcová adresovala z Litomyšle svým přátelům a dětem.

Vstupné 80 Kč

Předprodej: Rezervační systém Kina Orion, Hradec nad Moravicí

Jaromír Šofr, Jiří Menzel, Martin Huba

Iva Bittová

& Mucha quartet

& orchestr Slezského divadla

Unikátní koncert, kde se Iva Bittová představí jednak jako interpretku vážné hudby spolu s Mucha Quartet, jednak jako autorka vlastní tvorby v doprovodu orchestru Slezského divadla v Opavě pod vedením Marka Šedivého.

Program:

1.část

Leoš Janáček – Moravská lidová poezie v písni

Béla Bartók – Slovenské spevy

Iva Bittová – autorské skladby transkripce Vladimír Godár, úpravy Iva Bittová

Mucha Quartet

Juraj Tomka (1. housle),

Josef Ostrolucký (2. housle),

Veronika Kubešová (viola),

Pavol Mucha (violoncello)

2.část

Iva Bittová – Midnight pillow

Iva Bittová (aranžé Beaty Hlavenkové) – V černém, Elida, Zelený víneček, Dos Kelbl, Tichý pláč...

Iva Bittová

Česká zpěvačka, houslistka, skladatelka a herečka (*22. července 1958, Bruntál) patří k nejvýraznějším osobnostem české alternativní hudební scény. Je sestrou zpěvačky Idy Kelarové a dramaturgyně Reginy Bittové. Pochází z národnostně smíšené rodiny – otec Koloman Bitto byl známý muzikant, původem z jižního Slovenska (působil také v divadelním orchestru v Opavě); matka Ludmila, učitelka v mateřské škole, pocházela ze Slováků. Po hudebních začátcích v LŠU v Opavě vystudovala hudebně dramatický obor na konzervatoři v Brně, zpěv a houslovou hru. Vedle toho spolupracovala jako zpěvačka s Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů. Od roku 1978 byla členkou Divadla na provázku (dnes Husa na provázku), kde na sebe upozornila rolí Eržiky ve hře Balada pro banditu. Od roku 1984 vystupovala jako zpěvačka a houslistka s vlastními písněmi na lidové texty, také se známou brněnskou formací Dunaj a později se Škampovým kvartetem. Ve spolupráci se skladatelem a bubeníkem Pavlem Fajtem dosáhla mnoha úspěchů

na evropských scénách progresivní hudby. Rozsah jejich aktivit je pozoruhodný – v hudbě od vlastních interpretací lidových písní přes experimentální jazz, rock až po houslové aplikace skladeb vážné hudby a operní zpěv. V roce 2004 účinkovala v newyorské Carnegie Hall v roli Elvíry v Mozartově opeře Don Giovanni. Na tuto spolupráci pak navázala několika koncerty s tamní formací Bang On A Can All Stars, které vyvrcholily vydáním alba Elida. Účastní se též nejrůznějších projektů performativního zaměření, programů pro děti atd.

V roce 2007 si zahrála hlavní roli ve filmu Tajnosti. V letech 2012–2015 studovala na FF MU v Brně na Ústavu hudební vědy. V únoru 2018 úspěšně obhájila svou diplomovou práci s názvem Luca Antonio Predieri: Missa in C. Sacratissimi Corporis Christi a získala titul magistr.

„Prošla jsem mnoha hudebními žánry od alternativy přes jazz, rock, klasickou hudbu včetně hostování v opeře /role Dony Elviry W. A. Mozart/. Dodnes se hledám po jmenování mého hudebního jazyka, který je pro mnohé naprosto originální. Mé skladby a kompozice vznikají z podnětu všedního života. Důležité je ticho a ničím nerušená pozitivní atmosféra, která se do hudby vtiskne.

Housle mne provázejí a usměrňují celý můj život, obtížná technická cvičení mi dodávají řád, jistotu, a odhalují mé vnitřní pochybnosti. Jsou zrcadlem mých vnitřních snů a představ, které nesnesou povrchnost. Má komunikace je založena na vibraci a rezonanci zvuku houslí a hlasu. Jejich souznění mne vede k dokonalosti, i když vím, že cesta k ní je nekonečná,“ napsala o sobě Iva Bittová na svých webových stránkách.

2. Abonentní koncert pro milovníky krásné hudby

Vstup: 250 Kč (mimo abonentů)

Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

Stužkonoska modrá

soutěž opavských základních škol a osmiletého gymnázia
v uměleckém přednesu a recitaci.

09:00 Sál purkmistrů, Obecní dům, Ostrožná ul. – soutěž

18:00 Slezské zemské muzeum, Památník P. B., Ostrožná ul. –
vyhlášení vítězů soutěže

Stužkonoska modrá

Je to nejen chvályhodná a motivující kulturní aktivita, ale soutěž zároveň především nově připomíná osobnost našeho světového básníka Petra Bezruče, k jehož počtě se zrodila.

Loňské jubileum Petra Bezruče dalo z podnětu dr. Zdenky Pfefferové

vzniknout iniciativě založení jedinečného městského kola soutěže v umělecké interpretaci textu žáků 6.–8. tříd základních škol Opavy a primy, sekundy a tercie víceletého Mendelova gymnázia. Pořadatelské organizace – Statutární město Opava, Slezské zemské muzeum – Památník Petra Bezruče a Opavská kulturní organizace – připravily veřejnou městskou soutěž vítězů školních kol základních škol a víceletého gymnázia Opavy pod symbolickým názvem Stužkonoska modrá a ta se setkala s velkým zájmem a sympatiemi jak mezi soutěžícími žáky, tak mezi jejich pedagogy i s významnou podporou vedení všech zúčastněných opavských škol.

Všichni si dnes uvědomujeme význam mezilidské komunikace i potřebu jejího zvládnutí v osobních písemných a mluvených projevech a víme, že jednou z cest k zdokonalování mluveného projevu je i příprava ke kvalitnímu přednesu uměleckého textu, ať již prózy či poezie. Je důležitým úkolem vzdělávání dát dětem již na základní škole elementární dovednosti umění mluveného uměleckého projevu. Nejrůznější školní akce se pak stávají i prvními přehlídkami jejich získaných dovedností a schopností. A tou se nově od minulého roku stává i soutěž Stužkonoska modrá. Zakladatelka soutěže a donátorka uměleckých artefaktů pro ceny vítězů městského kola 1. ročníku Stužkonosky modré dr. Zdenka Pfefferová záměrně zvolila jen zmíněnou věkovou kategorii: „V tomto věku se ne náhodou rodí první touha mladé bytosti po krásném ušlechtilém slově, kterou záhy provází přirozený záměr takové slovo umělecky interpretovat. Jestli se jí za pomoci zkušeného pedagoga podaří svůj první sen uskutečnit, bude jej ve svém dalším životě přirozeně opakovaně vyhledávat. A touha po krásě ji již nikdy neopustí...“

Letošní ročník Stužkonosky modré se uskuteční 19. září 2018 v Sále purkmistrů Obecního domu na Ostrožné ulici v době od 9 do 12 hodin. Všichni úspěšní vítězové soutěže se následně představí v Památníku Petra Bezruče téhož dne večer v 18 hodin na Večeru vítězů. Na něm k počtě vítězů vystoupí nositelka Ceny Petra Bezruče operní pěvkyně Olga Procházková. Přednese za hudebního doprovodu Františka Šmída skladby nositele Ceny Petra Bezruče profesora Arnošta Rychlého.

Na slavnostním večeru budou předány diplomy všem vítězům školního a městského kola a ceny umělecké hodnoty prvním třem vítězům Stužkonosky modré.

Vstup volný

Iva Bittová na setkání s Dalajlámou 26. 7. 2018 / Ladakh, Indie

Iva Bittová v Kupě

**setkání s jednou z nevyváženějších osobností
české alternativní hudební scény**

Stalo se již pravidlem, že kulturně umělecký prostor u nádraží Opava východ nabízí v rámci své programové dramaturgie setkání se zajímavými lidmi. Tak tomu je i v případě Ivy, která poprvé v krátké historii KUPĚ propojí dva průběžně realizované programové projekty. Bude to současně Jiřím Siostrzonkem moderované Na vodárně s... a také pořad „Jubilanti“, který se snaží čtvrtletně přiblížit umělce s hudbou spjaté, slavící půlkulaté či kulaté životní jubileum, kteří mají s Opavou či okolím spojeny své kořeny nebo kus své produktivní hudební kariéry. To vše Iva splňuje vrchovatě. Také její nominace na Cenu Petra Bezruče je toho důkazem a diváci si budou mít možnost dokreslit obraz této výborné herečky, skladatelky a houslové improvizátorky i přes vlastní dotazy, kterým bude dán dostatečný prostor. To vše ještě před programem samotným doplní promítnutí filmu Tajnosti s jedenácti nominacemi na cenu Český lev s Ivou Bittovou v hlavní roli.

Vladimír Peringer

Vstup volný

Zasvěceno krásě: ateliér Alfonse Muchy

Základní umělecká škola, Opava

Longital

Živé obrazy podle plakátů Alfonse Muchy předvedou studentky Zuzany Tázlarové, Markéty Janečkové, Lenky Sýkorové a Lenky Příbylové z výtvarného oboru Základní umělecké školy, p. o. s hudebním doprovodem milované skupiny Longital. Studenti namalovali vlastní pojetí plakátů Alfonse Muchy, jehož dekorativní um zná snad každý člověk. Objevili v nich nádherné barvy a linie, přidali své mládí a elán, talent a krásu a vznikly nové moderní obrazy. V roce 2009 jsme poprvé oslovili skupinu Longital a zrodilo se vzácné souznění hudby těchto vynikajících umělců a výtvarného talentu našich studentů. Na dnes už legendární Antropometrie se nedá zapomenout.

Foto: Zuzana Tázlarová

V roce 2016 naši studenti podle choreografie Barbory Macháčkové vytvořili výtvarný tanec na píseň Už len raz, ktorou Longital zahajovali svůj koncert k 20. výročí festivalu Další břehy.

Je mi velkou ctí, že Longital doprovodí svou scénickou hudbou naši výtvarnou akci. Svým vnímavým pojetím hudby napoví dívkám z Muchových plakátů, kdy mají vystoupit ze svých obrazů a ozářit diváky svou krásou.

Zuzana Tázlarová

Longital

Hudobné trio tvorí Daniel Salontay a Shina, hudobní svetobežníci z kopca nad Dunajom, ktorý sa kedysi volal Longital, a Marián Slávka, bubeník a klavírista, ktorý sa k ním vrátil po rokoch. Kozmopolitný názov korešponduje so životom umeleckej a životnej dvojice – pravdepodobne najrozcestovanejšia slovenská skupina zahrala v dvanástich krajinách Európy, Amerike a Kanade.

Ich piesne sú výlučne v slovenčine, osobné texty vytvárajú na hudobnom pozadí nevšedné emócie a príbehy, akoby z vlastného vesmíru.

Hudba Longital je plná prekvapení a dynamických zvrátov. Autorská dvojica prešla niekoľkými žánrovými obdobiami a po rokoch experimentovania s elektronikou v 2012 Longital odkladajú technológie a prichádzajú s akustickým koncertným programom. Nový zvuk Longital ide na dreň pri zachovaní doterajších kvalít: je energizujúci, priamočiary, tanečný.

Longital patrí medzi stálice slovenskej nezávislej scény, má na konte deväť albumov a dve hudobné ceny. Okrem koncertov a albumov je dvojica prizývaná k filmovej a divadelnej spolupráci v Čechách (divadlo Continuo, film Hodinu Nevíš) a na Slovensku (divadlo Gunagu, Divadlo Elle Danse, Štúdio Tanca, filmy Sneh, Príbeh Emy B., True Štúr).

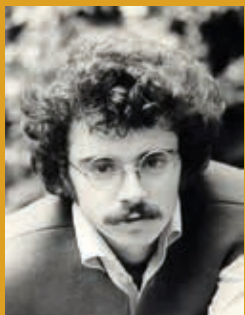

Foto: Ivana Šataník

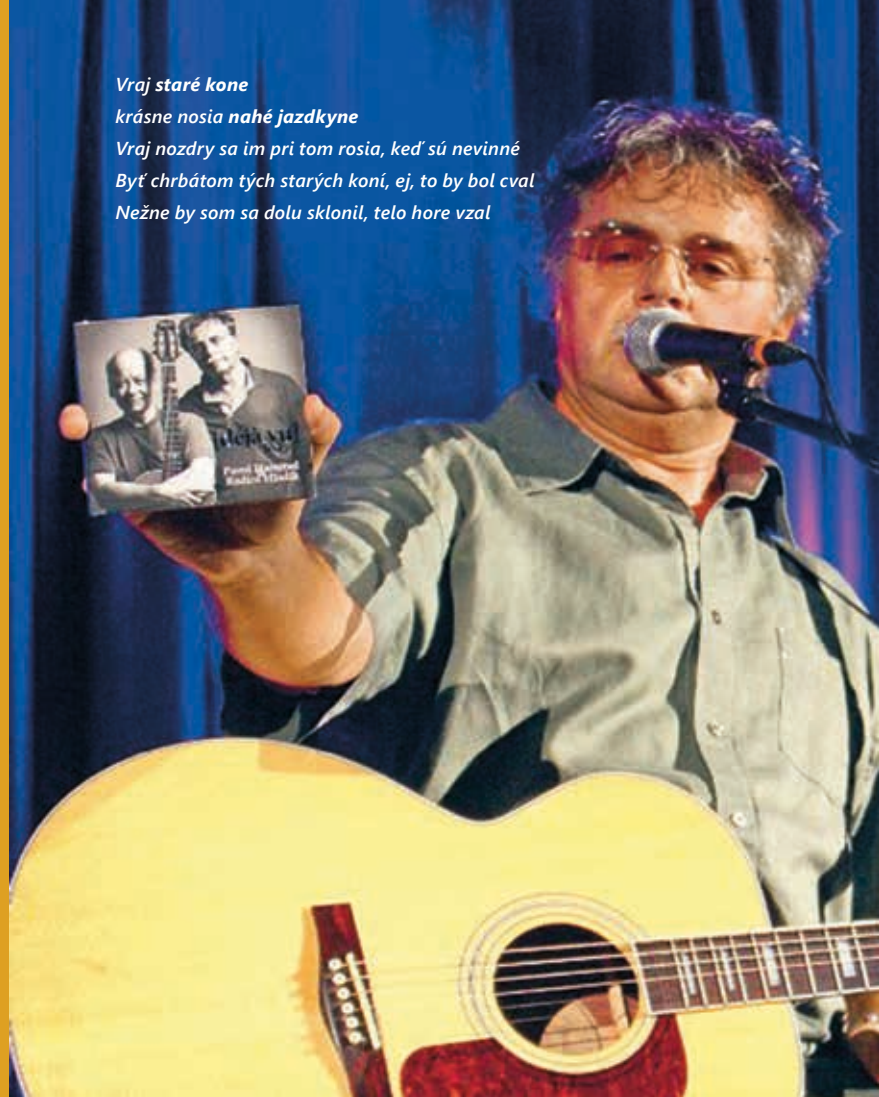
Pavol Hammel trio

koncert legendy československého bigbeatu

Pavol Hammel – zpěv, kytara
Peter Preložník – klávesové nástroje
Juraj Burian – kytara

Pavol Hammel (nar. 1948) je slovenský zpěvák, skladatel, kytarista a hudební producent. Pochází z hudební rodiny (otec byl houslistou Slovenského národního divadla) a v mládí se věnoval hře na housle a jako člen Železničářského uměleckého souboru hrál na veřejných vystoupeních lidovky, klasiku i moderní taneční písně. V roce 1963 začal hrát na kytaru a zakládá bigbeatovou skupinu Prúdy (The Jets). V roce 1967 začal se skupinou Prúdy hrát Marián Varga a dvorními textaři, se kterými spolupracuje Hammel dodnes, se stávají Kamil Peteraj a Boris Filan.

Vraj staré kone

krásne nosia nahé jazdkyne

Vraj nozdry sa im pri tom rosia, keď sú nevinné

Byť chrbátom tých starých koní, ej, to by bol cval

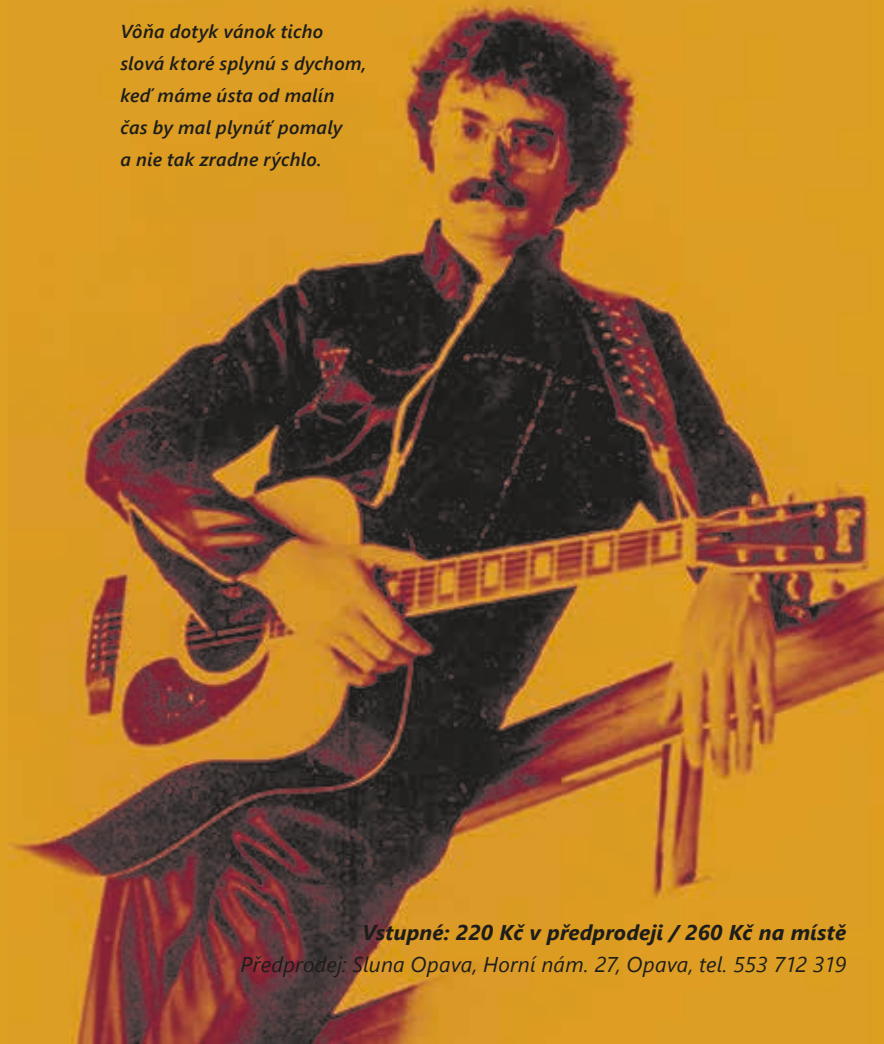
Nežne by som sa dolu sklonil, telo hore vzal

Pavol Hammel s Mariánem Vargou

nahrál 5 samostatných alb a hostoval také na albech Collegium musicum (Konvergenzie, Divergenzie). V roce 1994 si založil promotérskou agenturu Rock Pop Bratislava, v roce 1999 další s názvem Rock Production Bratislava, ve které pracuje dodnes. Amatérsky se věnuje výtvarnému umění – malbě a sochařství, kde dosáhl pozoruhodných úspěchů. Výrazným způsobem se podílel na takových albech jako Zvoňte, zvonky (1969), Som šťastný, keď ste šťastní (1972), Zelená pošta (1972), Šľahačková princezná (1973), Hráč (1974), Stretnutie s tichom (1977), Čas malín (1981), Čierna ovca, biela vrana (1985), Verejná lyrika (1987), Labutie piesne (1993), Pokoj vám (1998), Starí kamoši (2002), Kreditka srdca (2004), Z pekla šťastie (2015) a mnoha dalších.

Na podzim tohoto roku připravila legendární slovenská skupina Prúdy v čele s Pavolem Hammelem československé turné, na kterém si připomenou dvě významná výročí – 50 let od vydání zásadního alba Zvoňte, zvonky a 70. narozeniny Pavola Hammela.

*Vôňa dotyk vánok ticho
slová ktoré splynú s dychom,
keď máme ústa od malín
čas by mal plynúť pomaly
a nie tak zradne rýchlo.*

Vstupné: 220 Kč v předprodeji / 260 Kč na místě
Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

Básnický maraton 2018

intenzivní konfrontace se současnou poezií
a jejími představiteli

Perplex, Opavská kulturní organizace a Planetárium Ostrava

Literární pořady mají v Opavě dlouhodobou tradici, stabilní zázemí i vstřícnou podporu městských institucí. Jedním z nich je také Básnický maraton – v českém prostředí spíše ojedinělá akce, během níž se na pódiu vystřídá větší množství čtoucích autorů v krátkých vstupech. I přes svůj sportovně znějící název se ale nejedná o žádné básnické závody, nýbrž o intenzivní konfrontaci se současnou poezií a jejími představiteli. Původně zamýšlená jednorázová akce se díky zájmu publika dočkala dalších pokračování a letos proběhne již pátý ročník.

Jedním z hlavních poznávacích znamení Básnického maratonu je netradiční prostředí, v němž se divák s poezií setkává. Organizátoři akce se od samého počátku snaží vyhýbat kavárnám, klubům a hospodám, jež v Česku poezii obvykle propůjčují svou adresu, a nacházet místa nová a inspirativní. Předchozí ročníky maratonu se tak odehrály například v mongolské jurtě, indiánském teepee nebo v historickém zájezdním autobuse. Letošní ročník se uskuteční v prostředí Planetária Ostrava, kde si budete moci poezii poslechnout pod hvězdami. Vystoupí celkem osm autorů a autorek, z toho dva hosté ze Slovenska. Zájemci o akci budou z Opavy a zpět zdarma přepraveni speciálním festivalovým autobusem.

Odjezd z Opavy: 16:30 autobusová zastávka u Pizzerie UNO

Odjezd z Ostravy: 19:30

Vstup volný

U HAUSMANŮ

Gambrinus

Pilsner Urquell

U HORKÝCH
AUTOMAT SVĚT

POČTA HRABALOVI
akad. mal. Tatiána Svatošová

Grant Město Zámí Praha K a M, město Praha
září - říjen 1999

ZAHRÁDKÁŘI
KERSKU

Jaroslav Hašek a Bohumil Hrabal aneb Švejek versus Pepin

Volné vyprávění vnuka slavného Jaroslava Haška, Richarda a publicisty Tomáše Mazala na téma Zrození mýtů – velcí vyprávěči dvacátého století. Kdo to vlastně byl Josef Švejka a Pepin Hrabal, co je spojovalo i rozdělovalo.

Vyprávění bude doplněno ukázkou z filmů i privátních archivů autorů večera.

Na „fňuknu“ zahraje a zazpívá Pepča Čechil lidové písně, které mimo jiné byly součástí doprovodu kompletní nahrávky Osudů dobrého

vojáka Švejka
(Radioservis, 4 CD mp3,
čte O.Kaiser).

Michal Cihlár /
Bohumil Hrabal a Jaroslav Hašek
U zlatého tygra

Vstup volný

Škaredé káčatko

Bábkové divadlo Žilina

Pohádková inscenácia pre deti od 5 let
v podání herců **Bábkového divadla Žilina**

Scenár a réžia: Šimon Spišák

Dramaturgia: Petra Štorcelová

Scéna, bábký a kostýmy: Karel Czech

Hudba: Jindřich Čížek

Hrajú: Jozef Abafi, Miroslava Mravcová,

Ján Demko, Matej Valašík

Aké je to byť „iný“? Akú váhu majú slová? Môžeme svojim konaním ovplyvniť život ľudí okolo nás? Ako? To vám prezradí pouličná inscenácia plná hravosti i humoru pre deti od 5 rokov, na motívy slávneho dánskeho rozprávkaru H. Ch. Andersena a jeho svetoznámej rozprávky o škaredom káčatku, z ktorého sa jedného dňa stala krásna labuť...

Vstup: 60 Kč

Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

290 kilometrů (z Opavy do Vídně)

světová premiéra nové hry Tomáše Vůjtky pro Opavu

Autor: Tomáš Vůjtek

Hrají:

Režie: Ivan Krejčí

Sabina Muchová, Kamila Srubková,

Scéna: Milan David

Ivana Lebedová, Tereza Bartošová,

Hudba: Ondřej Švandrlík

Hana Vaňková, Daniel Volný,

Kostýmy: Marta Roszkopfová

Jakub Stránský, Martin Valouch,

Dramaturgie: Tomáš Vůjtek

Míchal Stalmach,

Alice Olmová

Kostas Zerdaloglu

290 kilometrů, to je nejen vzdálenost, která dělí Opavu od Vídně, ale také název hry současného ostravského dramatika Tomáše Vůjtky. Dílo je psáno činohernímu souboru Slezského divadla Opava „na tělo“ a bude to tedy česká premiéra.

Těšit se můžete na příběh o advokátské německé rodině, která žila ve městě Troppau ještě dřív, než se stalo Opavou. Příběh o milostných i méně láskyplných vztazích viděný očima české služky, která se dožila toho, že se Troppau stalo Opavou. Příběh o tom, jak blízko jsme měli k Vídni a jak daleko jsme se od ní vzdálili. Příběh o roce 1918 viděný trochu jinak, než si to přejeme. Příběh o Evropě.

Náš příběh?

„Hrdinové jsou smyšlení, ale klidně by v tom roce 1912 v Opavě mohli žít, protože jejich myšlení a citění odpovídá tomu, co jsem vyčetl z dobového tisku a jiných materiálů. O těch skutečných, konkrétních, „významných“ Opavanech pouze mluví a nějakým způsobem se k nim vztahují. Pouze hrabě Larisch, který skutečně do Opavy jezdil, řeší svůj skutečný problém, ale i to je ovlivněno autorskou fabulací. Hra je ale inspirována událostmi, které se skutečně staly, a opírá se o historická fakta,“ říká o své hře Tomáš Vůjtek.

Tomáš Vůjtek / autor hry

Vstupné: 310 Kč / 260 Kč / 210 Kč

*Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27,
Opava, tel. 553 712 319*

Jiří Suchý, Jitka Molavcová

pozvánka do zlaté éry Semaforu

Jedna z velkých osobností české kultury, Jiří Suchý, se představí za doprovodu orchestru divadla Semafor pod vedením Jiřího Svobody. Společně s jeho dlouholetou kolegyní Jitkou Molavcovou nás pozve do zlaté éry Semaforu. V programu zazní všechny známé písničky, jako např. Pramínek vlasů, Klokočí, Blues pro tebe, Lípa zelená, Marnivá sestřenice a další.

Jiří Suchý

Je polovinou z autorské dvojice Suchý & Šlitř, je znám především jako zpěvák, textař, herec. Divadlo, které založil právě s Jiřím Šlitřem, se stalo v šedesátých letech kultovní scénou české kultury a na vstupenky na představení se stály stometrové fronty. Většina písniček napsaná autorskou dvojicí Suchý & Šlitř zlidověla a dodnes se mnozí interpreti české popmusic k jejich odkazu hlásí.

Jitka Molavcová

Nastoupila do Divadla Semafor v roce 1970, stala se jednou ze semaforských „girls“, kde zpočátku zpívala v originále zejména francouzské šansony. Hlavní role přišla ve Smutku bláznivých panen a ve hře Faust, ve které v ní Suchý definitivně našel jevištního partnera, od té doby tvoří nerozlučnou uměleckou dvojici. Nejslavnější je samozřejmě spojení Jonáš – Melicharová.

Tímto zveme všechny, kteří mají rádi humor a písničky geniální autorské dvojice na tento jedinečný koncert.

Předprodej: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

a orchestr divadla Semafor

Vstup: 350,- Kč

Sto let české divadelní scény v Opavě

Statutární město Opava, Slezské divadlo Opava,
Slezská univerzita v Opavě –

Výzkumné centrum pro soudobé dějiny, historickou paměť a kulturní dějiny
(1800–2000)

Sto let je vždy důvodem k určitým zamyšlením nad příslušným jubileem, je okamžikem nejen k ohlédnutí zpět do doby přesahující většinu lidských životů spojených s bilancováním, ale i momentem shrnutí současné hostavy a načrtnutí dalších bližších i vzdálenějších perspektiv. Stoletým jubileem je i profesionální česká divadelní scéna ve statutárním městě Opava. Není tedy divu, že osudy této instituce v okamžiku uplynutí oné „magické“ stovky připomínáme, neboť toto divadlo se hluboce vepsalo do dějin města Opavy a je jednou z nejdůležitějších institucí tvořících i současnost města a rýsujících i perspektivy kultury v jeho budoucnosti. K výročí byla uspořádána statutárním městem Opava, Slezským divadlem Opava a Slezskou univerzitou, Výzkumným centrem pro soudobé dějiny, historickou paměť a kulturní dědictví odborná konference. Doufáme, že tento dárek bude příznivě přijat i všemi, kterým osud opavského divadla leží na srdci a kteří si uvědomují jeho nezastupitelné místo v městském organismu.

09.30–09:40

Zahájení konference

Ing. Radim Křupala, primátor statutárního města Opavy,
doc. Ing. Pavel Tuleja, Ph.D., rektor Slezské univerzity

09:40–10:00

Prof. PhDr. Zdeněk Jirásek, CSc.:

Divadelnictví v kontextu českého národního vývoje

10:00–10:30

doc. PhDr. Karel Boženek, CSc.: Česká divadelní scéna v Opavě

10:30–10:50

Doc. PhDr. Jiří Knapík, Ph.D.: Opavské divadelnictví po roce 1945

10:50–11:15

Přestávka

11:15–12:10

Vystoupení pamětníků

12:10–12:20

Ing. Vlastimil Kočvara: Opavská Thálie

12:20–12:30

Mgr. Ilja Racek, Ph. D.: Perspektivy opavské scény

Akci budou moderovat Mgr. Ilja Racek, Ph.D.

a prof. PhDr. Zdeněk Jirásek, CSc.

Z příspěvků konference bude vydán sborník.

Vstup volný

Ještěř od Lysé hory

studentský film o odkazu Petra Bezručě

statutární město Opava,
Slezská univerzita v Opavě

Režie: Marie Bednářová

Pedagogická supervize: Jan Mudra

Výroba: studenti oboru Multimediální
techniky na Slezské univerzitě v Opavě

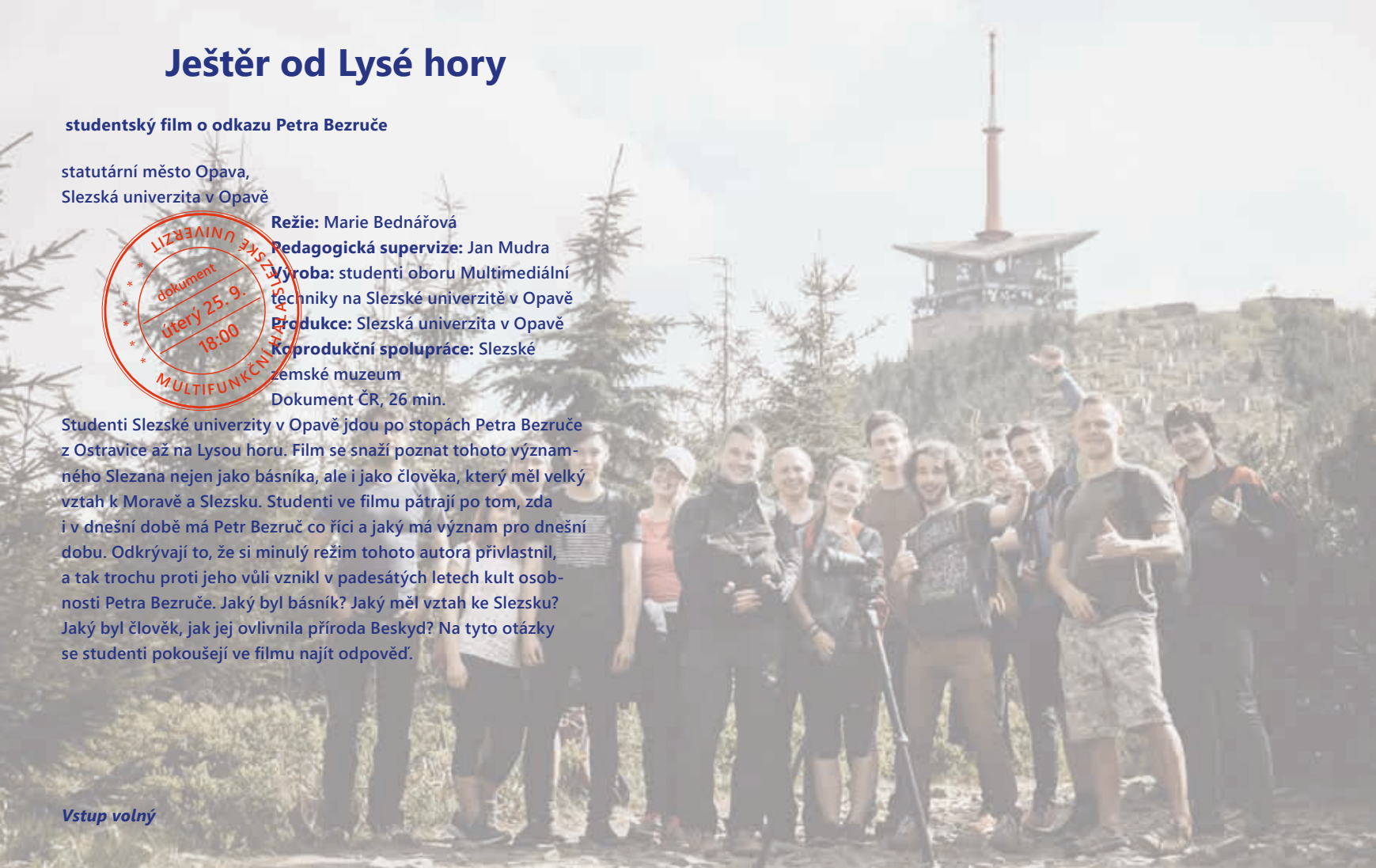
Produkce: Slezská univerzita v Opavě

Koprodukční spolupráce: Slezské
zemské muzeum

Dokument ČR, 26 min.

Studenti Slezské univerzity v Opavě jdou po stopách Petra Bezručě z Ostravice až na Lysou horu. Film se snaží poznat tohoto významného Slezana nejen jako básníka, ale i jako člověka, který měl velký vztah k Moravě a Slezsku. Studenti ve filmu pátrají po tom, zda i v dnešní době má Petr Bezruč co říci a jaký má význam pro dnešní dobu. Odkrývají to, že si minulý režim tohoto autora přivlastnil, a tak trochu proti jeho vůli vznikl v padesátých letech kult osobnosti Petra Bezručě. Jaký byl básník? Jaký měl vztah ke Slezsku? Jaký byl člověk, jak jej ovlivnila příroda Beskyd? Na tyto otázky se studenti pokoušejí ve filmu najít odpověď.

Vstup volný

Dolor /

Irena a Vojtěch Havlovi

Večer na vlně básní, rozmanitých hudebních nástrojů a pohroužení se do sebe.

Čeští lvi a opavsko-ostrovská československá poetická inspirace, vytríbený projev a originalita tvorby, to jsou především znaky hudební práce **Ireny a Vojtěcha Havlových**. Dlouhé meditační plochy jejich hudby inspirované východním myšlením i ona elektrizující forma komunikace umělců při živých vystoupeních má za následek to, že sama kritika neví, kam přesně jejich tvorbu zařadit. Je však velmi oceňována za svůj nevšední přístup.

Projekt Dolor, dvojice, která vrací poezii kouzlo i přes vzpomínky na všechny recitační soutěže, kterých jsme se jako malí museli účastnit. Během večera totiž v intimním prostoru hospody U Dvou dobráků vytvoří svatou trojici z básní, hudby a pohroužení se do sebe. Filosofické zamýšlení o konci jedince v tomto světě, doplněné o podmanivý ambient, znovu v Opavě.

Irena a Vojtěch Havlovi

Počátek jejich vzájemné spolupráce se píše od pol. 80. let, kdy vznikla experimentální formace Capella Antiqua e Moderna. Sdružení velmi jistě provádělo díla evropské klasické hudby od renesance až po současnost a Havlovi zde s úspěchem rozvíjeli svoje nevšední pojetí tradičních i novodobých skladebných technik a interpretačních postupů. Svou originalitou formace zaujala široké publikum posluchačů a manželé Havlovi se také velmi dobře zapsali u kritiky.

Na své dlouhé umělecké dráze spolupracovali s celou řadou vynikajících tuzemských i zahraničních osobností jakými jsou bubeník Alan Vitouš, kytarista Tony Ackerman, flétnista Jiří Stivín, hráč na šakuhači Vlastislav Matoušek, ale také tanečníci Karel Vaněk a Eva Černá či výtvarník Radek Pilař. Ve svých kompozicích využívají rozmanitých hudebních nástrojů (violoncello, klavír, viola da gamba, zvony, tibetské mísy aj.). Tvoří také filmovou hudbu, jíž se dostalo ocenění na poli kritického (Český lev za hudbu 2018 k snímku Křižáček).

DOLOR

Dvoučlenný projekt, který od roku 2014 spřádá dohromady poezii, performanci a hudbu. Sugestivní, temná zpráva o konci jedince v tomto světě, o jeho neustálém boji o vlastní duši, jejím přežití a životu po smrti. Vystoupení projektu se opírá o texty autora Ondřeje Hložka, to vše za doprovodu multiinstrumentalisty Martina Dytka.

Ondřej Hložek (*1986), opavský básník a publicista se slovenskými kořeny, vydal čtyři knihy básní. Je zastoupen ve sborníku Nejlepší české básně 2017. Jeho poezie byla přeložena a publikována v několika evropských jazycích. Pořádá různá autorská setkání (Básnické hlasy aj.).

Martin Dytka (*1989), multiinstrumentalista, kytarový mág, nezařaditelný zvukem, působí v kapele Sothein (alternativa), v projektu Octopus Field a s hudebním tělesem Šamanovo zboží

(alternativa-psychedelie). Kromě toho se věnuje sólovému improvizáčnímu hraní a skládání inscenační hudby. Studuje jazzovou kytaru

Irena a Vojtěch Havlovi

Vstup volný

Mandarínková izba

komedie plná francouzského espritu a šarmu
Bratislavské hudobné divadlo

Autor: Robert Thomas

Réžia: Lubomír Vajdička

Hrajú: Maroš Kramár, Zuzana Tlučková,
Pavol Topolský, Bibiana Ondrejková

Hra ponúka zaujímavé príbehy ľudí vo vtipných, krátkych jednoaktovkách s prekvapivým, niekedy priam detektívnym záverom. Štyria herci sa v nich prevetľujú do viacerých postáv a osudov. Všetky sa odohrávajú v malom parížskom hotelíku a v záhadnej izbe, zvanej mandarínková, ktorá má svoj vlastný príbeh.

Mandarínková izba dáva priestor režisérovi aj hercom vrátiť sa k schopnosti využiť divadelné remeslo v najlepšom slova zmysle. Každý herec v nej má mnoho prevlekov, napr. Maroš Kramár ich má v priebehu 2 hodín až osem. Herecky náročné dielko, ktoré je podané s ľahkosťou a s humorom.

Robert Thomas

Autor hry (1927–89) bol významný francúzsky herec, dramatik, filmový a televízny scenárista a tvorca jedinečného francúzskeho žánru „Comédie Policière“ inak povedané komediálneho thrilleru, kde sa majstrovsky prepletá smiech s napätím. Je autorom pätnástich divadelných hier, z nich najznámejšie sú Osem žien, Turecká kaviareň a Mandarínková izba.

Predstavenie nie je vhodné pre mládež do veku 15 rokov.

Vstup: 350 Kč / 380 Kč

Predpredaj: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319:

Fidlovačka: Josef Kajetán Tyl

ohlédnutí za zdánlivě samozřejmou součástí českých
(nejen divadelních) dějin

Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Při příležitosti stého výročí vzniku Československé republiky se chce režisér Michal Zetel ohlédnout za zdánlivě samozřejmou součástí českých (nejen divadelních) dějin. Co stojí v základu české státnosti?

Režie: Michal Zetel

Asistentka režie: Tereza Říhová

Výprava: Eva Jiříková

Hudba: Mario Buzzi

Dramaturgie: Markéta Špetíková

Pohybová spolupráce: David Strnad

Hrají: Pavel Majkus (Václav Kroutil, pražský měšťan a švec), Pavel Šupina j.h. (Jeník, jeho syn, mlynářský krajánek), Jaroslava Tihelková (Mastílková, bohatá máselnice), Petra Staňková (Lidunka, její neteř), František Maňák j.h. (Andreas Jammerweil, Němec, hospodář u máselnice), Pavel Hromádka (Kozelka, dohazovač), Martin Hudec, Jiří Hejcman (Šebelka, Pavelka, drvoštěpové), Pavlína Hejcmanová (Cibulčini, bývalá divadelní zpěvačka), David Macháček (Dudéc, pražský švihák), David Vaculík (Hvězdoleský, literátor, recensent et cetera et cetera), Petr Čagánek (Hubínek, uzenář), Jitka Hlaváčová (Klinkáčková, vdova), Tereza Novotná (Margarete, Němkyně, hospodyně u Mastílkové), Josef Kubáník (Živeles, Žid), Martin Hudec (Dráb), Vladimír Doskočil (Mareš), Štěpán Goiš (Bětuška), Vladimír Salčák j.h. (Sbor drvoštěpů a řemeslníků)

O Fidlovačce se psalo jako o hře umělecky bezcenné, neschopné života na moderním jevišti. Dramaturg a teatrolog Ivo Osolobě ji naopak označil termínem „operetta aperta“ (tedy otevřené dílo), oceňuje její přístupnost různým interpretacím a současně ji s jistotou mírou nadsázky přirovnává ke slavnému muzikálu West Side Story, v jehož lokální „variantě“ spolu místo dvou gangů soupeří konkurenční party podskalských dřevorubců o výhodný melouch. Shoda divadelních teoretiků nepanuje ani v otázce žánru. Někdo považuje Fidlovačku za frašku, jiný za vážnou komedii, další akcentují představu Fidlovačky coby sled nedějových obrazů.

Většina z nás samozřejmě velmi dobře ví, že právě v tomto Tylově dramatu z roku 1834 se poprvé objevila píseň nazvaná Kde domov můj, z níž se později stala první sloka československé hymny a posléze

také hymna česká. O čem však tato hra, jejíž celý název i s podtitulem zní Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka, ve své době vypovídala a o čem může vypovídat dnes? Fidlovačka v režii Michala Zetela bude mít premiéru ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti 15. 9. 2018

Vstup: 290 Kč / 270Kč / 200 Kč

Předprodej: Slezské divadlo

Festivalový epilog

Bedřich Smetana: Má vlast

Janáčkova filharmonie Ostrava

Dirigent: Heiko Mathias Förster

Vyšehrad

Vltava

Šárka

Z českých luhů a hájů

Tábor

Blaník

V žádné jiné národní hudební literatuře asi neexistuje protějšek k Mé vlasti, dílo, které by mělo tolik hudebních kvalit a zároveň tolik mimohudebních souvislostí a významů. Smetanův cyklus symfonických básní je originální svou koncepcí i vyzněním. Je inspirován minulostí země i její krajinou, ztělesňuje a zároveň završuje umělecké a ideové snahy českého národního obrození.

První souborné provedení se uskutečnilo 5. listopadu 1882 v Praze na ostrově Žofíně, v sále stojícím na dohled od Národního divadla. Šestidílnost cyklu byla naprosto a směle novum, stejně jako uplatnění stavebních principů klasické hudby na rozvíjení hudebního děje volně pojatých obrazů. Má vlast se stala ikonickým dílem české hudební kultury, dílem zároveň svátečním, zaznívajícím jako celek vzácně, při zvláštních příležitostech.

Zásadní význam romantika Bedřicha Smetany (1824–1884) pro českou hudbu tkví zejména v jeho novátorském pojetí opery a symfonické básně, v jeho důrazu na propojení domácích a evropských dobových uměleckých podnětů a v jeho přínosu národní kulturní a politické emancipaci. Přispíval k tomu nejen jako autor, ale i v roli pianisty, dirigenta, publicisty a organizátora hudebního dění. Vedle programových symfonických básní je vrcholem jeho odkazu osm

dokončených oper. Méně často uváděná, ale neméně pozoruhodná je i jeho romanticky založená a náročně stylizovaná klavírní tvorba pocházející z mladších let, kdy studoval nebo pak učil hru na klavír. Zcela jedinečnými příspěvky do žánru jsou potom všechna tři Smetanova mimořádně závažná velká komorní díla – dva smyčcové kvartety a klavírní trio.

Po několika letech uměleckého působení ve Švédsku spojil Bedřich Smetana svůj život od roku 1861 naplno s Prahou a v ní

jako kapelník s Prozatímním a Národním divadlem. Poslední desetiletí života však strávil v ústraní v Jabkenicích nedaleko Mladé Boleslavi. Právě v souvislosti s tragickým osobním osudem vzbuzuje Smetanova hudba ještě větší a mimořádnou pozornost. Řadu vrcholných děl napsal totiž už v době naproste hluchoty. Týká se to i Mé vlasti.

Vizi, jak hudbou vyjádřit a podpořit vědomí národní příslušnosti, promýšlel a postupně realizoval Bedřich Smetana od počátku 70. let. V roce 1872 dokončil operu Libuše, historické tableau zamýšlené ke korunovaci Františka Josefa I. českým králem, jež se však nikdy neuskutečnila. V Libuši dostalo jasnou podobu skladatelovo zaujetí pro osudy národa a víra v jeho perspektivu.

A už v té době začala zráet představa o podobně slavnostní symfonické hudbě. Rodila se koncepce Vyšehradu, k němuž měly původně patřit vedle Vltavy i skladby s názvy Říp, Lipany nebo Bílá hora, připomínající v duchu Libušina prorockví důležité momenty české minulosti.

Smetana definitivně ohluchl v říjnu 1874. Navzdory tomu už v listopadu oznámil, že dokončil partituru první básně. Příští měsíc, za pouhých devatenáct dní, měl hotovou Vltavu. V následujícím roce složil další dvě básně – Šárku a Z českých luhů a hájů. Koncertně zazněly brzy jednotlivě, ale myšlenka

na cyklus už skladatele neopustila. Poslední dvě části, úzce související Tábor a Blaník, komponoval však až po delší pauze, v letech 1878 a 1879. Ve zmíněných pěti letech zkomponoval mimo jiné také Hubičku, Tajemství, Večerní písně a kvartet Z mého života.

Podle vlastního skladatelova výkladu líčí Vyšehrad ve zpěvu věštců slávu, lesk i úpadek původního sídla vladařů. Vltava zachycuje běh řeky od prvních pramínek přes krajiny, kde se slaví veselé hody, kde bývá noc provázena rejem rusalek a kde se na skalách tyčí hrady, až po Svatojanské proudy, pražský Vyšehrad a soutok s Labem. Šárka je bájí o dívce, která za nevěrnost milence přísahá pomstu celému mužskému pokolení a realizuje ji, za pomoci Isti a omamného nápoje, pobitím zbrojnošů s jejich vůdcem Ctiradem. Z českých luhů a hájů, to je Smetanovými slovy „všeobecné kreslení citů při pohledu na českou zem“ – její opěvování, vroucné i melancholické. Hudební stavba Tábora, jinak města husitů, vychází z písně Ktož jsou boží bojovníci a vyjadřuje pevnou vůli, vítězné boje i neústupnost a nezlomnost. Blaník je přímým pokračováním – husitští rekové se podle pověsti skryli v hoře jihovýchodně od Benešova a čekají na okamžik, kdy mají přijít vlasti na pomoc; je tu hudební intermezzo s pastýřem, ale poté stejná husitská píseň jako v Táboře symbolizuje „vzkříšení národa, budoucí štěstí a slávu“.

Na jaře stejného roku 1882, kdy zazněla Má vlast poprvé kompletně, měla mimochodem stou reprízu Smetanova Prodaná nevěsta. Libuše, s Mou vlastní v majestátnosti a slavnostnosti, ale i v dramatických, hrdinských nebo milostných obrazech úzce provázaná, se dočkala prvního uvedení teprve v roce 1881 a pak opět roku 1883 při znovuootevření Národního divadla po jeho požáru.

Má vlast byla vůbec první gramofonovou deskou České filharmonie. Každoročně se od poloviny 20. století hraje 12. května, v den výročí úmrtí Bedřicha Smetany, na zahajovacím koncertu festivalu Pražské jaro a zaznívá i při výročích české státnosti a dalších ne zcela všedních příležitostech. Hudební obrazy Mé vlasti pokojně evokují dnešnímu

tuzemskému posluchači historii i krásu české země. Cyklus však koncertně nebo v rozhlase zazníval i v nelehkých dobách – a pak s mimořádnou silou povzbuzoval, ať už to bylo za německé či sovětské okupace, za komunistické totality nebo v době politického a kulturního útlaku souvisejícího s rekatolizací a germanizací za habsburské vlády trvající po tři staletí mezi Bílou horou a rokem 1918.

Cyklus symfonických básní Má vlast, kultovní, výjimečný a neopakovatelně jedinečný monument, z hlediska nezaujatého posluchače zatížený obsahy a významy, jež by bylo třeba vysvětlovat, měl a má proto i dnes o něco obtížnější cestu do mezinárodně sdíleného repertoáru. Když se na zahraniční pódium jako komplet dostane, prokáže však vždy svou i ryze hudební, univerzální hloubku a sdělnost, k níž není třeba detailně znát mimohudební program a téma jednotlivých básní. Z interpretačního hlediska je samozřejmě výhodné, když může dirigent do provedení vložit české cítění, tedy pochopení hudebním detailům a jemnostem a myšlenkovému kontextu díla, když může v hudbě ohlídat výraz, artikulaci, slavnostnost, nepřeháněný patos, měkkost a zpěvnost, poetičnost, ale i temperament a drama v ideálních proporcích. Ale Smetanova hudba má i klasický rozměr.

Světověznámý dirigent Daniel Barenboim, který Mou vlast v roce 2016 uvedl s Vídeňskými filharmoniky nejen na Pražském jaru, ale i v několika evropských metropolích, ji nazval beethovenovskou. Je dobré si připomenout, že však současně zdůraznil, že ani na slovu „národní“ není nic špatného.

Petr Veber

Vstup: 200 Kč

Předprodej Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319

PRAKTICKÉ INFORMACE – Bezručova Opava 2018

PŘEDPRODEJ:

Sluna, Horní náměstí 27, 746 01 Opava

tel.: 553 712 319, sluna.opava@seznam.cz, www.slunaopava.wbs.cz

Slezské divadlo Opava, Horní náměstí 13, 746 01 Opava

tel.: 555 537 411, vstupenky@divadlo-opava.cz, www.divadlo-opava.cz

OKO (recepce), Ostrožná 46, 746 01 Opava

tel.: 553 791 947, obecni.dum@oko-opava.cz, www.oko-opava.cz

POŘÁDÁ STATUTÁRNÍ MĚSTO OPAVA

Informace na tel.: 553 756 306, 604 229 363

e-mail: petr.rotrekl@opava-city.cz

www.opava-city.cz/bezrucovaopava

www.facebook.com/bezrucovaopava

VE SPOLUPRÁCI

S Opavskou kulturní organizací, Slezským divadlem, Slezským zemským muzeem, Památkem Petra Bezruče, Střediskem volného času, Agenturou A. Production Martina Žižlavského, Knihovnou Petra Bezruče, kulturním prostorem KUPÉ, Základní uměleckou školou, Solná ul., nakladatelstvím Perplex, Opavským filmovým klubem, kinem Orion v Hradci nad Moravicí, Biografem 16 Richarda Vaculy, Slezskou univerzitou v Opavě, Loutkovým divadlem, knihovnou v Hradci nad Moravicí, Maticí Slezskou, Základní uměleckou školou v Háji ve Slezsku, Rakouským kulturním fórem v Praze, Svatováclavským hudebním festivalem, agenturou Karla Kostery, Základní školou Ilji Hurníka, Slezským gymnáziem, Janáčkovou filharmonií Ostrava

PŘÍPRAVNÝ VÝBOR FESTIVALU:

Zuzana Bornová, Jana Foltysová, Petr Hanousek, Dagmar Hlubučková, Jana Hřivnáčová, Jana Hynarová, Dan Jedlička, Vlastimil Kočvara, Karel Kostera, Jan Kunze, Vladimír Pfeffer, Jaroslava Poláková, Jiřina Rossípalová, Petr Rotrekl, Jiří Siostrzonek, Ivana Sýkorová, Richard Vacula, Jana Vondálová, Dušan Urbaník, Soňa Wenzelová, Martin Žižlavský

PARTNER FESTIVALU:

Realizace 61. ročníku festivalu Bezručova Opava je spolufinancována z rozpočtu Moravskoslezského kraje.

SPOLUPOŘADATEL:

PROGRAMOVÝ TISK 61. ROČNÍKU FESTIVALU BEZRUČOVA OPAVA
VYDALO STATUTÁRNÍ MĚSTO OPAVA.

Dramaturgie festivalu: Petr Rotrekl

Texty v programovém bulletinu: Monika Štěpánková
a autoři jednotlivých textů

Redakční rada: Petr Rotrekl, Monika Štěpánková

Grafická úprava: Dagmar Hlubučková, Dagmar Nevřelová

Tisk: Tiskárna Grafico s. r. o.

ISBN: 978-80-7572-014-6

Změna programu vyhrazena.

Z jednotlivých akcí bude pořizován videozáznam a fotodokumentace pro účely propagace (kontakt: gdp@opava-city.cz)

